

102

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII.

STŘEDA 5. KVĚTNA 1993 - ČÍSLO 47 - WEDNESDAY MAY 5, 1993

65c

Každé jídlo se jednou přejí!

Dr. Benedikt Komár, Chrudim

Tak dlouho nás krmili jedinečností velkého Sovětského svazu a jeho geniálního Vladimíra Iljiče, až se nám to přejedlo. Podle soudruhů nebylo na světě ničeho, co by nevzniklo ve velké zemi budoucnosti, jak svému gigantickému gulagu říkali. Vynalézt něco velkého mohl podle jejich názorů jen člověk ze země velkého Lenina. Však se tomu také lidé smáli a kolem toho vesele vtipkovali, samozřejmě neveřejně, aby se náhodou nemuseli seznámit blíže s klíčovým průmyslem, jak se říkalo kriminálu. Těch vtípů bylo. Třeba se s vámi vsadím, že nevíte kdo vynalezl telefon. Myslíte-li si, že to byl nějaký pan Bell, prohnal produkt kapitalismu, moc se mylíte. Byl to ruský mužik

Pokrač. na str. 2

Prokomunističtí demonstranti se shromáždili před budovou parlamentu v Moskvě v neděli, nazývali přítomného prezidenta Jelcina "fezčíkem". 70 demonstrantů a 205 policistů bylo zraněno.

Pohled na Slovensko

Daniel Raus — RFE

Bratislavské centrum pro sociální analýzu uskutečnilo v březnu průzkum veřejného mínění, který se týkal otázky, jak by na Slovensku dopadlo referendum ohledně státoprávního uspořádání, kdyby se před rozdělením federace uskutečnilo. Výsledky průzkumu jsou velmi zajímavé, neboť pomineme-li 8,3 procenta občanů, kteří se nevyjádřili a 12,8 procenta těch, kteří by se referenda nezúčastnili, ze zbytku se pro rozdělení vyslovilo pouze 29,1 procenta. Proti rozdělení by hlasovalo celých 49,8 procenta. Kdybychom předpokládali, že ti, kteří se nevyjádřili, by se referenda ani neúčastnili, potom by nám patřičným přepočtem vyšel výsledek 63 procent slovenských občanů pro zachování federace a něco méně než 37 procent pro osamostatnění Slovenska.

Tento průzkum však zodpovídá spíše možným výsledkům takzvaného ratifikačního referenda, jež bylo pevnou součástí předvolebních slibů vítězného HZDS. Pouze spekulativně se lze domnívat, že by tyto výsledky zodpovídaly skutečným výsledkům referenda před rozdělením,

Pokrač. na str. 4

Jenom podmíněné reflexy

Katuše Ubrinská

Zatímco politická "elita" v Čechách předvádí veřejnosti neustále obměňované variace absurdního divadla, občas proložené zuřivými boji o moc, pokračuje v tichosti plán na rozbití státu, jeho naprostou kolonizaci a zbídačení obyvatelstva. Jsme někde uprostřed balkanizace, jejíž průběh zveřejnil prozřívavě: M. Dolejší v zápětí po listopadové taškařici v roce 1989. Zveřejňovat jednotlivé fáze této agónie je téměř zbytečné. Je tady, a neúprosně pokračuje. To potvrzuje i scénář rozkladu a zkázy, uskutečňovaný ve všech zemích bývalé socialistické zóny. Dnešní třetí svět, systematicky zbídačovaný embargy, bankovními spekulacemi, alespoň od kolonizátorů něco dostává. Ale bývalé socialistické země, kde byly vytvořeny nějaké hodnoty, jsou zatím jenom soustavně drancovány.

V dnešní době myslící člověk lépe chápe, proč mohlo dojít k první světové válce a proč nikdo nezabránil druhé světové válce. Propagandistická manipulace s lidmi byla již tehdy na výši.

Svět je z velké části iluzorní, což si davy nepřipouštějí, zato

Pokračování na str. 5

Hrozby Srbské republiky

Vojtěch Vogel — RFE

Evropské společenství pohrozilo Srbské republice totální izolací, nepřesvědčí-li bosenská Srby o nutnosti přijmout mezinárodní mírový plán ke skončení války v Bosně a Hercegovině.

Ministři zahraničních věcí 12-ti členských států vydali v Lucemburku prohlášení, žádající, aby se začaly uplatňovat výstrahy Srbsku, že se svou trvajícím podporou agrese v Bosně a Hercegovině vystavuje mezinárodní izolaci. Povede-li Srbsko dále svou dosavadní politiku, zůstanou bosenská Srbové, Srbská republika a Černá Hora v izolaci po mnoho let, praví se v lucemburském prohlášení. Lucemburský ministr zahraničních věcí Jacques Poos řekl, že plány zosířené sankcí vůči Srbsku zahrnují přerušování dopravních spojů, zmrazení zahraničního majetku a vyloučení z mezinárodních organizací. Členské státy se však nedohodly na návrhu Německa přerušit diplomatické styky se Srbskem a Černou Horou. Prohlášení Evropského společenství podalo Srbům také pomocnou ruku nabídkou, že by sankce mohly být postupně odbourávány, kdyby Srbsko

Mercedes Benz - neochutnal ^{Pokračování na str.} ~~navrhávu~~

Karel Sedláček — RFE

Mercedes Benz, od jehož plánovaných investic do Avie a Liazu jsme si tolik slibovali, od svých záměrů ustoupil a o vytvoření společného podniku s našimi výrobci už nemá zájem. Ve zdůvodnění svého rozhodnutí Mercedes Benz připomíná pokles konjunktury v automobilovém průmyslu, nadměrné výrobní kapacity v oblasti výroby nákladních automobilů o nosnosti nad šest tun i změny prognóz vývoje trhu v západní Evropě. Jinými slovy, Mercedes Benz dospěl k závěru, že spolupráce s námi by pro něj nebyla výhodná. I když vláda měla signály o tomto úmyslu firmy Mercedes Benz už od prosince loňského roku, přesto odstoupení této významné automobilky od společného projektu s českými firmami veřejnost poněkud zaskočilo. Toto rozhodnutí jaksí nezapadá do jisté euforie, která stále vládne v některých našich průmyslových podnicích: západní koncerny mají o nás velký zájem. Ostatně, napomáhají tomu i titulky některých českých novin jako "Němci míří do Čech". Podle této zprávy se přes 60 procent německých

Pokračování na str. 4

Každé jídlo...

Anton Petrovič Telefonov! Oral kolchozní pole, vyoral drát, jeden konec si strčil do pr ..., tedy s prominutím do zadku a slyšel hov..., snad rozumíte. Nebo takový rentgen. I tu byl vynálezcem taváryš z Velké země. Zase mužik. Tentokrát Ivan Ivanovič Rentgenov. Pomohla mu k tomu jeho žena. báryšňa očeň záletná. Jednou se ze svých záletů vrátila příliš pozdě, Ivana Ivanoviče to našťvalo, vzal bič a honil ji kolem chalupy volaje "Ty svině nevěrná, já ti vidím až do žaludku!" A rentgen byl na světě! A i UFO, podivné létající talíře, nebylo a není ničím tajemným, ale jen sovětským výtvořem. A opět za tím vězí žena. Tentokrát ne záletná, ale nepořádná. Žena oblastního

tajemníka Josifa Iliče Bachařova. Lítala jen ze schůze na schůzi, agitovala horoucně za zrovnoprávnění žen celého světa, což se sice jejímu Josifu Iliči líbilo, ale na domácnost dokonale socialisticky kašlala. A tak jednou Josifu Iliči docela nesocialisticky došla trpělivost. Vrátil se domů z plenárního zasedání, poté spoustě vypité vody si chtěl spravit chuť slanečkem a doma nebyl jediný čistý talíř. Jen hory talířů se zbytky nastřádanými nejmlň za půl roku. I vzpěnila v něm jeho horoucí krev, bral jeden talíř po druhém a vyhazoval je oknem. Od té doby létají povětrfím! To je realita! Jen ti ubozí, zvrácení, imperialističtí nedouci, neznající velké pravdy marx-leninské, je pokládají za něco neobyčejného a říkají jim UFO!

Dost však žertů a vtipů. Bylo jich tolik, že bychom je nestačili

dovyprávět do konce života. Byly kořením našeho žití. Dnes již nikoho nebaví. I ony se přejedly, stejně jako komunismus. Proto jsme tak jásali, když údajně padl. Je prý fuč. Místo něho jsme dostali od neznámých dárců prezentem "sametismus"! Představený největším prezentem Václavem I. Rezatým. A spadli jsme z bláta do louže. Místo rudé kominterny máme kominternu sametovou. V čele kráčí, obklopen svými psychopatickými přáteli, velký Václav I. Rezatý, doprovázen v závěsu zlodějskou bandou Václava II. Pragmatika. Opět máme houfy sametové nejlepší, nad něž prý není! Jen lidé mají sametu pomalu opět plné zuby. Pořádne se jim začíná přejídat. Mnohým se dokonce již přejedl. A mají dnes chuť na pořádnou českou krmí,

třeba ne tak honosnou, mnohem prostší, ale naši! Inu každá, i ta nejnazdobenější krmě, uvařená podle zahraničních receptů a zahraničními kuchyňkami, jednou přestane chutnat a člověk zatouží po poctivě upečeném domácím chlebu! Až ta chvíle nastane, a to bude velmi brzy, budou si muset sametoví Vencové všech kategorií sbalit rance a putovat tam odkud přišli. Pokud je dříve nezbalí český dráb a nestrčí do šatlavy, tedy tam, kam bezesporu patří. A bez lahůdek z Vikárky a napěněných korbělů. Hezky o chlebu a vodě. Aby se jim pročistil mozek. Už to strašně moc potřebují!

ZPRÁVY

Anglie

Výbor pro otázky národního dědictví navrhl, aby byl vytvořen zákon na ochranu soukromí občanů, aby byla občanům poskytována státní finanční pomoc na to, aby mohli sdělovací prostředky pohnat k soudu, a aby byly vytvořeny dva nové kontrolní orgány s rozsáhlými pravomocemi. Jejich úkolem má být trestat příliš velké výstřelky tisku.

Analýza poslaneckého výboru Dolní sněmovny pro otázky národního dědictví však zároveň odmítla předchozí návrh obsažený ve zprávě soudce sira Davida Calcutta, aby byl vytvořen statutární soudní tribunál, jehož úkolem by bylo zabývat se stížnostmi na tisk. Parlamentní výbor nicméně navrhl, aby určité druhy narušování soukromí občanů byly postaveny mimo zákon a aby vláda jmenovala nezávislého ombudsmana, tedy činitele zabývajícího se stížnostmi občanů, který by měl statutární pravomoc dohlížet na chování sdělovacích prostředků.

Dosavadní nezávislá Komise pro stížnosti na tisk by měla být podle této analýzy zrušena a nahrazena novou komisí, která by měla pravomoc udělovat postiženým stranám finanční kompenzaci a neukázněné noviny pokutovat. Nezávislý ombudsman by byl arbitrem v případech, které by nová komise

pro stížnosti na tisk nebyla sama schopna vyřešit.

Podle doporučení parlamentní komise by měl vzniknout zákon na ochranu soukromí, který by měl dvě části: první by zahrnovala provinění, která by byla civilními přečiny, druhá pak trestné činy spáchané zejména pomocí agresivní technologie nebo příliš agresivním chováním reportérů. Noviny by musely prokázat, že čin, na nějž byla vznesena stížnost či žaloba, reportéři provedli ve veřejném zájmu.

Občanské přečiny týkající se porušování soukromí občanů by zahrnovaly: získávání či zveřejňování poškozujícího nebo trapného osobního materiálu či fotografií. Získávání či zveřejňování soukromých informací nebo fotografií bez souhlasu osoby již se to týká. Zveřejňování nepřesných nebo matoucích informací osobní povahy. Porušování občanova práva na klid opakovanou snahou s ním komunikovat.

Trestnými činy by podle navrhovaného zákona pak především bylo: umísťování a užívání odposlouchávacího zařízení do soukromých prostor bez souhlasu majitele a zveřejňování takto získaných informací bez souhlasu osob, jichž se to týká.

Úkolem nové komise pro stížnosti na tisk by mělo být zejména ochraňovat svobodu tisku. Telefonní číslo a adresu nové komise by měl pravidelně zveřejňovat tisk. Komise by měla zříditi telefonní horké linky pro styk s veřejností. Měla by mít právo nařizovat novinám bezodkladné uveřejnění tiskových oprav a omluv. Měla by mít také pravomoc pokutovat ty sdělovací prostředky, o nichž rozhodne, že učinily něco, co kazí dobré jméno žurnalistu.

Každý novinář by měl být povinen před zahájením interview s příslušníkem veřejnosti prokázat mu svou totožnost a dát mu k dispozici výtisk pravidel novinářského chování, jimiž by měli novináři být povinni se řídit.

Labouristický předseda parlamentního výboru Gerald Kaufman zdůraznil, že účelem právě zveřejněné zprávy je zajistit řadovým občanům

Pokrač. na str. 3

Oddíly bosenských Srbů ve středu nabíjely automatické zbraň v horách Grabez nad městem Bihać v Bosně-Hercegovině. Srbové zahájili ofenzivu proti městu, které je 140 mil severozápadně od Sarajeva.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00-	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

OVERSEAS In US Dollars	
3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemůže v žádném případě zodpovídat za obsah článků zveřejněných v tomto časopise. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

■ Anglie ...

nům ochranu před neodpovědnými novináři. Analýzu bude nyní studovat vláda a do dvou až tří měsíců zveřejní návrh tiskového zákona.

Šéfredaktoři britských listů návrhy parlamentního výboru jednomyslně odsoudili.

Peter Preston, šéfredaktor listu Guardian a člen nynější komise pro stížnosti na tisk, uvedl: "Je to jako kdyby si člověk oblékl patnáct pršipláštěň jen proto, že by možná někdy mohlo pršet. Zpráva navrhuje nekonečné množství opatření a záruk, která se navzájem překrývají. Každá stížnost by podle těchto návrhů musela projít procesem, který by měl pět etap. Je to celé nesmírně složité a matoucí. A je-li to matoucí pro novináře, bude to daleko více matoucí pro veřejnost."

Andrew Neil, šéfredaktor týdeníku Sunday Times, konstatoval: "Je to charta pro ty, kdo nemají co na práci a do všeho chtějí strkat nos. Poslanci mají v úmyslu zasahovat do všech oblastí výroby novin a regulovat je. Jejich hlavním cílem je ale ochránit především sebe samé před kritickými hlasy tisku."

Podle komentáře listu Independent jsou návrhy parlamentního výboru vážnou hrozbou svobodě tisku, protože by prý poskytly vládě bezprecedentní moc nad sdělovacími prostředky, a to v období, kdy je jejich svobody zapotřebí víc než dosud.

■ Itálie

Italští voliči hlasovali v referendu, které by mohlo být prvním důležitým krokem k vymýcení korupce a k vytvoření republiky nového stylu. Voliči odpovídali na osm různých otázek. Zdaleka nejdůležitější z nich se týkala navržené změny dosavadního volebního systému, považovaného za hlavní příčinu rozsáhlé korupce a častých vládních krizí.

V situaci, kdy je značná část italské politické a hospodářské elity namočená do finančních skandálů, bylo mnoho voličů zřejmě rozhodnuto schválit reformu volebních zákonů, jejichž existence vedla na jedné straně k příliš rychlému střídání vlád a na druhé straně umožnila kořistnický vztah k politickému životu. Návrh zavést většinový volební systém místo dosavadního poměrného a zrušit státní financování politických stran má skoncovat s korupčními zvyklostmi, které přivedly republiku na pokraj kolapsu.

Více než 2500 politiků, vládních úředníků a šéfů firem je zapleteno do skandálu, jehož postupné odhalování vyneslo na denní světlo skutečnost, že přijímání úplatků za zakázky veřejných prací bylo po desetiletí běžnou praxí. Křesťanští demokraté a socialisté, kteří byli více než 40 let páteří všech koaličních vlád, využívali, jak se nyní

ukázalo, svého výsadního postavení ke korupčním praktikám, a ty měli nyní voliči vymýtit.

Prokuratury začaly před rokem vyšetřování obvinění, že vedoucí politikové socialistické strany, jejíž baštou je bohatý průmyslový sever země, vydírali úplatky od podnikatelů v této své doméně. Zkoumání se však brzy rozšířilo i na křesťanské demokraty, obviněné, že ve své politické bázi v jižní části země spolupracovali s organizovaným zločinem. Zatčení mafiáni vypovídali při výsleších, že přední křesťansko demokratický politik Giulio Andreotti, který byl v minulosti sedmkrát ministerským předsedou, chránil

mafii před justičními zákroky výměnou za její volební podporu jeho straně. Andreotti popřel jakoukoliv vinu. Jiný křesťansko demokratický politik, Nino Martinazzoli, však prohlásil, že důvěra veřejnosti v jeho stranu byla podryta do té míry, že je třeba začít úplně znova. Martinazzoli chce křesťanskou demokracii přejmenovat na Evropskou lidovou stranu a přeorganizovat.

Od referenda se očekává urychlení politických změn, nutných k obnovení důvěry. Socialistický ministerský předseda Giuliano Amato prohlásil, že jeho čtyřstranná vládní koalice skončila svůj úkol. Potvrdil, že odstoupí, jestliže referendum schválí nové volební zákony. Vyjádřil však ochotu zůstat v čele prozatímní vlády a uspořádat nové volby.

Referendum má zrušit systém poměrného zastoupení, který dával malým stranám nepřiměřený vliv na vytváření vlád a ohrožoval stabilitu kabinetů. Má jej nahradit většinový systém, podobný britskému. Podle něho se parlamentní mandát z každého okresu udílí jen tomu kandidátovi, který získal většinu. Všechny ostatní hlasy jdou prostě do koše. Návrh se vztahuje pouze na většinu křesel v senátu. Očekává se, že bude rozšířen na celý senát i poslaneckou sněmovnu ještě před novými volbami, které se budou pravděpodobně konat na podzim. Předběžné výsledky naznačily, že více než 80 procent voličů schválilo předběžné návrhy v referendu.

■ Turecko

Turecko v posledních letech učinilo smělé kroky směřující do Evropy. Jedním z hlavních iniciátorů modernizace země byl prezident Turgut Ozal, který zemřel v polovině dubna.

Turecký prezident Turgut Ozal zemřel na následky selhání srdeční činnosti po návratu ze střední Asie. Jeho náhlá smrt vyvolala obavy, že by v důsledku mocenského vakua mohlo dojít v Turecku k vnitropolitické krizi. Některé noviny si kladou otázku, zdali příští prezident bude tak "otevřený" a "bystrý" ve věci ekonomické výstavby země jako Turgut Ozal. Jiné noviny soudí, že mluvčí parlamentu Hasmettin Cindoruk, jenž se stal po

PAPEŽ NAVŠTÍVIL ALBÁNII

Papež Jan Pavel II. objímá Matku Teresu během své jednodenní návštěvy Albánie.

Ozalově smrti úřadujícím prezidentem, je nejkvalifikovanější tureckým představitelem, který může převzít prezidentský úřad. Mezi další možné kandidáty patří ovšem také současný předseda vlády Sulciman Demirel a jeho náměstek Erdal Inonu. Podle turecké ústavy musí v prvních dvou kolech prezidentských voleb získat kandidát na nejvyšší úřad dvou-třetinovou většinu. V případě, že by takový počet hlasů nebyl dosažen, stačila by ve třetím kole nadpoloviční většina.

Turgutu Ozalovi se přiznává zásluha za modernizaci Turecka. Jeho reformní úsilí však často naráželo na odpor koaliční vlády, v jejímž čele stojí Demirel. Kromě obnovy a rozvoje země západní vlády také ocenily Ozalovu podporu v průběhu války u Perského zálivu roku 1991. Tenkrát světové společenství, vedené Spojenými státy, vypudilo irácké ozbrojené síly z Kuvajtu. Ozal byl šest let ministerským předsedou. Roku 1989, tedy v době, kdy měla jeho vlastenecká strana v parlamentu většinu, byl zvolen prezidentem země.

Americký prezident Bill Clinton vyjádřil hluboký zármutek nad náhlou smrtí Turguta Ozala. Podle jeho slov se Turecko stalo silnější zemí díky prezidentově práci. Podobně se vyjádřil francouzský prezident Francois Mitterrand, jenž označil zesnulého tureckého nejvyššího činitele za státníka velkého kalibru. Řecký ministerský předseda Constantine Mitsotakis, jehož země byla často s Tureckem v konfliktu v otázce rozdělení Kypru, řekl, že Ozal byl "skvělým státníkem, na jehož zásluhy ve věci pokroku a prosperity tureckého lidu nebude zapomenuto".

Turecko je strategicky důležitou zemí na prahu Asie. Leží mezi

ohnisky ozbrojených konfliktů na Balkáně a v Zakavkazsku. Po rozpadu Sovětského svazu Turgut Ozal často hovořil o tom, že by jeho země mohla být příkladem pro sovětské republiky ve střední Asii a v Zakavkazsku. Je to demokracie, založená na tržním hospodářství, s muslimskou tradicí. Co se týče nemilosrdné války v bývalé Jugoslávii, Turgut Ozal zastával názor, že je nutné zabránit srbské agresí prostřednictvím mezinárodní vojenské síly — a to proto, aby se konflikt nerozšířil do sousedních zemí.

Vláda v Ankafe musí ovšem čelit útokům také na domácí frontě — totiž operacím kurdevských polovojskenských sil ve východních oblastech Turecka. Jejich vůdci tam usilují o vytvoření samostatného kurdevského státu.

102

There are no small victories in the fight against heart disease.

American Heart Association

Sto dva let Hlasatele

neboť ty byly výrazně ovlivněny formulací otázky. A právě formulace otázky se stala kamenem úrazu, pro který se HZDS slovenských občanů, ani svých voličů na jejich názor nakonec nezeptalo. Věrným obrazem celé situace je totiž skutečnost, že konzervativní myšlení, alespoň v tom smyslu, že není dobré zkoušet historii nepotvrzené cesty, na Slovensku doposud nemá ani veikou voličskou základnu, ani zásadnějšího porozumění v postojích obyvatelstva. A právě tato skutečnost se odráží v doposud přetrvávající víře, že nakonec jakási třetí, specificky slovenská cesta přece jen bude možná. Voliči HZDS se totiž skutečně domnívali, že volební program, zahrnující konfederální představu jednoho státu se dvěma právními subjektivitami, je uskutečnitelný, a že takovýto dvojtvarný státní útvar může existovat. Pokud by se tedy referendum dotazovalo na potřebu právní subjektivity Slovenska, mohli bychom reálně očekávat, že výsledky by byly jiné, a že by se podstatně více Slováků pro právní subjektivitu vyslovilo. Obě možnosti jsou dnes však už jen spekulativním uvažováním, jež nemůže nic změnit. Na Slovensku to pouze nepříjemně připomíná jeden z nesplněných slibů HZDS, který mluvil o ratifikačním referendu, a daleko závažněji vypovídá o současném pocitu občanů, kteří zápasí s každodenními problémy snad v poněkud větší míře, než kdyby k osamostatnění Slovenska nedošlo. Mimochodem téměř 85 procent občanů si myslí, že jejich ekonomická a sociální situace se v důsledku rozpadu federace zhoršila. Jestliže tedy premiér Mečiar ještě před osamostatněním Slovenska prohlašoval, že běžný občan rozdělení ani nezpůsobuje, tato věta se dnes jeví spíše jako tehdejší optimistická prognóza, která se opírala o představu delšího trvání všech uzavřených dohod s Českou republikou. Nebylo by namístě obviňovat v případě této věty premiéra Mečiara z vědomého zavádění. Slovenští představitelé totiž v tom čase ještě netušili, jaký vývoj událostí po rozdělení nastane. Nicméně určitým nedostatkem bylo nedocenení důkladné analýzy jak výkonnosti a stavu domácí ekonomiky, tak i postojů zahraničních politických a podnikatelských kruhů. Dnešní vnitřní nestabilita a váhavost zahraničních investorů, stejně jako neochota k vážnější komunikaci s opozicí či skutečnými experty, je tedy věrným obrazem slovenské společnosti, jež právě realizuje ve volbách vítěznou představu specifické cesty Slovenska. V dnešní situaci však už není rozumné ohlížet se zpět. Pro reálné řešení určité nikoliv neřešitelných problémů Slovenska, je v současnosti důležitý vznik vyvážené politické scény a věcný přístup k věcným problémům. Dokud se politicky rozbourané vody neuklidní, bude možno očekávat pouze zpolitizování i tak prozaických věcí, jako jsou čísla či statistiky. A to by se lehko mohlo stát i s průzkumem veřejného mínění, který mluví o tom, jak by bylo asi dopadlo referendum.

Hrozby Srbské...

přijalo a uskutečňovalo mírový plán.

Rada bezpečnosti Spojených národů měla rozhodnout o vyhlášení zostřených sankcí proti Srbské republice, bez jejíž logistické podpory by bosenská Srbové nemohli docílit svých úspěchů ve válce proti muslimům. Francie, Británie a Španělsko jsou současně členy Evropského společenství i Rady bezpečnosti a budou tam hlasovat pro přísnější sankce. Jsou však obavy, že by se Rusko, tradiční spojenec Srbů, mohlo pokusit o zmírnění embarga nebo odklad nových opatření.

Evropské společenství nesdílí názor Spojených států, že by se embargo na vývoz zbraní do bývalé Jugoslávie mělo revidovat v tom smyslu, aby bosenská muslimové mohli být vyzbrojeni k účinnější obraně proti srbské agresi. Ministři zahraničních věcí vyslechli zprávu mírového pověnce Evropského společenství Davida Owena, spoluautora mezinárodního plánu pro Bosnu a Hercegovinu. Owen řekl později novinářům, že uvolnění embarga na zbraně by bylo aktem zoufalství. Místo rovnováhy zbraní by mohlo způsobit nebezpečnou eskalaci moderních bojových prostředků. Mohlo by se stát, že by srbské milice dostávaly moderní zbraně z republik bývalého Sovětského svazu. Také Británie a Francie jsou proti uvolnění zbrojního embarga. Jejich vlády se obávají, že by srbská milicionáři odpověděli na dodávky zbraní muslimům útoky na britské a francouzské vojáky, kteří ve službách Spojených národů doprovázejí konvoje s potravinami pomocí obklíčeným muslimským měštům ve východní Bosně.

Nejvyšší představitel bosenských Srbů Radovan Karadžić poslal Radě bezpečnosti dopis, v němž tvrdil, že rozhodnutí jeho skupiny bylo nesprávně pochopeno. Jednostranně vyhlášený parlament Srbské republiky v Bosně odmítl mezinárodní mírový plán. Karadžić nyní upozornil na to, že parlament ve své deklaraci žádal pokračování mírového procesu na základě dosažených částečných dohod. Jeho stoupenci však odmítají navržené rozdělení Bosny a Hercegoviny na 10 autonomních oblastí, protože prý není vyvážené a poškozuje existenční zájmy srbského lidu.

Projednávání návrhu zostřených sankcí v Radě bezpečnosti mělo začít začátkem dubna, ale bylo odloženo. Karadžićův dopis asi nebyl příčinou tohoto odkladu, protože na věci nic nemění. Podle některých dohadů si Spojené státy přejí, aby se o rezoluci nehlasovalo dříve než 12. dubna. Amerika bere ohled na ruského prezidenta Borise Jelcina a ten musí před plánovaným referendem brát ohled na domácí stoupence Srbů. Rezoluce Rady bezpečnosti dá Srbům lhůtu do 15-ti dnů k podepsání mírové dohody.

Mercedes Benz...

podnikatelů chystá přeložit část své výroby do zemí bývalého východního bloku, z toho polovinu do České republiky. Bodejť by srdce hrdého českého podnikatele nezaplesalo — zajímají se o nás, protože nás potřebují. A ta rádobyvlástecky naladěná srdce bijí na poplach — cizí firmy nás za babku vykoupi. Statistika uvádí, že od roku 1989 do konce loňského roku investovali zahraniční investoři v České republice 2 miliardy 180 milionů amerických dolarů. Téměř 40% kapitálu přišlo z Německa, asi 21% z USA, 14,6% z Francie, 6,6% z Rakouska a 5,9% z Belgie. Přední světové ekonomické agentury doporučují Českou republiku, díky její relativní politické stabilitě, za nejvhodnější oblast k investování ze všech zemí bývalého komunistického bloku. To se dobře poslouchá, ale jisté je, že naše komunisty zdevastované hospodářství by těch kapitálových injekcí potřebovalo mnohem víc a víc do průmyslu. Podle slov ministra průmyslu a obchodu Vladimíra Dlouhého nebyla bývalá Federální agentura pro zahraniční investice příliš úspěšná. Důvodů bylo jistě víc, ale upřímně řečeno, získat zahraniční kapitál pro naše průmyslové podniky není věc jednoduchá. Česká republika neslibuje investorům žádné selektivní výhody, jako jsou daňové prázdny. A další závažný problém představuje nejasnost schvalovacího procesu, jak ji vnímají zahraniční investoři. Jednání se zahraničními firmami, zprvu vypadající slibně, se táhne neúměrně dlouho a někdy ztroskotají. Zdá se, že se někdy přeceňujeme a zahraniční partner se raději obrátí jinde, tam, kde jej vítají s otevřenou náručí. A nemusí jezdit příliš daleko. My si pak furiantsky ulevíme: Tak až si jde, my jsme hrdí a nepůjdeme pod cenu. Za dveřmi čekají další zájemci. Opravdu čekají? Příklad vleklého jednání se Siemensem ohledně společných podniků se Škodou Plzeň je jedním z řady důkazů. Naštěstí pro nás je Siemens stále ochoten jednat i tehdy, kdy by jiný už dávno odešel. Jiný příklad: jak dlouho se vleče jednání o rafinérii v Kralupech? A rozhodnutí je stále oddalováno. Pan Volkhard Koehler, místopředseda představenstva mladoboleslavské Škody a zároveň nejvyšší zástupce koncernu Volkswagen v automobilce před několika dny na setkání bankéřů a průmyslníků ve Frankfurtu nad Mohanem vybízel německé kolegy k investicím v České republice. Ale upozornil i na potíže, například nevyhovující odpisovou sazbu u budov, která je v České republice 77 let, což je trojnásobek sazby v Německu. Z tohoto faktu pak vyplývají i příliš vysoké odvody do státního rozpočtu, podstatně vyšší, než je zvykem v Německu.

Co tedy zahraničním zájemcům nabízíme? Zastaralé budovy i zastaralý výrobní park, nefungující telefony, nekvalitní silnice, hodně byrokracie a špatné manažéry. Nabízíme i relativně levnou a kvalifikovanou sílu, zkušené dělníky a vzdělané techniky s dobrými nápady. Ale levná pracovní síla, to je málo. I když někdy je i málo lepší než nic a tak zvaná práce ve mzdě pomohla některým našim podnikům po rozpadu východního trhu přežít těžkou situaci a dát lidem práci. Dosud jsme byli rádi, že k nám zahraniční kapitál vůbec přišel. Nyní by k nám zahraniční kapitál už neměl přicházet živelně a věřme, že k tomu přispěje i založená Česká agentura pro zahraniční investice CzechInvest. Už jedná o osmi projektech na tzv. zelené louce. Avia a Liaz už hledají nové zahraniční partnery a Mercedes Benz sice již neuvažuje o kooperaci, ale bude k nám nadále dovážet svá auta. Pro náročné.

Opravdovým zrcadlem našich slov je kurs našich životů. Montaigne

Nikdo se nenarodil pod tou nepravou hvězdou. Jsou to pouze lidé, kteří nesprávně čtou oblohu. Dalai Lama

Dva nejmocnější bojovníci jsou trpělivost a čas. Tolstoj

Nelepší způsob, jak reprezentovat naši zem na mistrovstvích světa, je především hrát fair play. Václav Havel

Jarní večírek
sponsored by

Národopisný kroužek Ú. M. S.

SOBOTA, 8. KVĚTNA 1993
SOKOL BERWYN HALL
6445 West 27th Place Berwyn, Illinois

☆☆☆

Hudba: Joe Polach Czech Express Band

☆☆☆

Začátek: 7:00 p.m. — Vstupné: \$8.00

Vstupenky je možno zakoupit u dveří nebo
na telefonním čísle 354-0520

Vojtěch Vogel — RFE

psychomanipulátoři ano. A tak je snadné navnadit slepé masy příslibem žvance, který jim bude potom odejmut přímo ze žaludku. Nebo vidinou svobody, která je jenom iluzorní.

Hlásnou troubou těchto nadějí jsou zkorumpovaní novináři a především politici. Reklama je prodává v tak příznivém osvětlení, že ani nezáleží na tom, co tito panáci říkají, co činí, ale jaké mají obleky, úsměv, jak vypadají. Dnes ostatně tito lokajové ještě mocnějších vesměs žvaní cosi o demokracii. A je směšné, když od nich někdo čeká dobro pro jakýkoliv stát, kde se dostali ke korytu. Pokud jsou u moci, patří mezi "vyvolené" pro které neplatí žádné hranice, takoví korytáři potom mají zájem výhradně o vlastní blahobyt a požitky, jak je budou posuzovat dějiny jim může být ukradené. Tento svůj jediný cíl v primitivní postkomunistické džungli ani nemusejí zakrývat jako v jiných státech, tady se odpor otroků nečeká.

I kdyby některý z nich na obrazovce před zraky vegetujících televizních maniaků někoho vlastnoručně zavraždil, citově otrlých čumilů se to nedotkne. I pro nemyslíci se však zamlčuje, kolik úmrtí v národě za vlády této mezinárodní smečky již bylo a kolik jich ještě bude. Nikdo nezveřejnil, kolik lidí zemřelo jenom ze žalu nad tím, že jim takový intelektuální a morální odpad zničil vlast.

Tě nemyslíci většinu "nastolí" problémy srozumitelně snad opravdu jediné Blesk, bulvární sprosté nic, ale zato v barvách. Blesk není pochopitelně český, ale zednářský. Ostatně pan vydavatel Schönfeld, příbuzný "údajného komunisty Tigrida", zaměstnává opravdu zasloužilé komunistické novináře z vyšších vrstev nomenklatury. Tito dezinformátoři z povolání nedovedou stvořit nic jiného než prázdný obsah pro vymyté mozky, ale všichni jsou spokojeni. Klasický případ pokleslé novinářiny. Namočeným a pošpiněným špičkám totality totiž pro veřejně projeveném odporu nezbylo nic jiného než zrazovat národ a hledat ochranu v cizích službách. Jejich ideolog Fojtík to v roce 1989 po návratu z Moskvy řekl veřejně — nechtějí nás Sověti, budou nás chtít Němci.

To, co se dnes ve světě odehrává v této fázi třetí světové války, je zaviněno starou známou — kolektivní neprozíravostí. Lidstvo si přeje svobodu, byť žije v otroctví a dnes dokonce ve stavu katastrofálního ohrožení. A tak je mu vsugerována iluze svobody.

Lidem je dnes možné vsugerovat iluzi o čemkoliv. Je to pochopitelné, když si uvědomíme, že doktrínu svobodné vůle nastolil podmíněný reflex. Podmíněné reflexy odstaví vždycky myšlení člověka, když narazí na tabu, vymezené mocnými. S tím se pracuje především na školách. Tyto reflexy a pudy jsou dnes základem vzdělání blbě rasy a příčinou naší tak děsivé manipulace. Je to materialismus, naprosto zbavený ducha.

Reflexy a pudy nám zablokovaly vstup do našeho vlastního nitra. Znehodnotily hodnoty nezbytné pro skutečný život, uspaly vnímání a zničily instinkt. Ztratili jsme výsadu intenzivního vědomí, že žijeme ve třech časových dimenzích současně, zapomněli jsme již na skutečné řády přírody a vesmíru — místo toho nám zednáři podstrčili pavědu, že pocházíme z opice, což se dnes již spolehlivě vyvrátilo. Neumíme pochopit všechny mnohotvárnosti života a psychologickou nutnost věčného ducha, která lidské žití rozjasňuje a povznáší. S tím vším jsme ztratili i lidskou důstojnost a přirozenost, kterou naši učitelé, destruktivní osobnosti, nikdy neměli. Ve staletích skutečných velkých objevů, než se k moci prodrali osvícení zednáři a Židé, byli lidé mnohem vzdělanější, protože byli mnohostranní a úzce spojení s přírodou. Dostupné informace byly tehdy provázány touhou po dalším poznání. Dnes slouží dezinformace zločincům k upevnění jejich moci a jinak jsou to jenom drby.

Místo hodnot nám podstrčili prázdná slova, rozčarování nejistotu, průmyslový odpad, lidí proměněné ve zboží, zlo, nevědomost. Výstižně to formuloval pražský židovský spisovatel Franz Werfel, kterého sionisté nemají zrovna v lásce: "Jsou dva druhy lidí. První, to jsou hovada v lidské podobě, všechny ty miliardy. Dělají v tisíci podobách to jediné — vyrábějí hnůj. Protože politika, průmysl, zemědělství, válečnictví — je tohle něco víc než výrobou hnoje, i když možná nezbytnou?"

Neznám opravdu výstižnější definici bezduchosti materialismu, to nesmyslné a ubíjející pachtění se za hmotnými statky. V apokalypse, kterou na nás strůjci zla chystají, se přijde o víc než jenom o materiální statky.

Ale můžeme si pořád ještě vybrat tu druhou variantu. Odvrhnout všechno plytké a povrchní, co nás obklopuje, a hledat z bludiště nevědomosti cestu přes všechny ty překážky, jimiž ji uměle zatarasili. Toto poznání ovšem nenalezneme v masových rádoby vizionářských atrakcích, kde podvodníci bohatnou na důvěřivých, do duchovní podstaty svého bytí se musí vypravit každý sám za sebe — ale především bez rušivého vlivu současných dezinformačních kanálů. Chce to jenom chvílku se zastavit v denním shonu, naslouchat sám sobě, objevit svůj vnitřní hlas.

Nebýt jenom snůškou podmíněných reflexů, ale stát se znovu lidmi s jejich vírou, láskou, ctí. Takových se mocní bojí, protože s nimi nemohou pro jejich bohatý vnitřní svět manipulovat. Takoví lidé jsou pro špinu nepoužitelní. Jejich vnitřní síla a lidská důstojnost to prostě nedovolí. Právě proto se od začátku století mocní snažili všemi způsoby vyprodukovat velkovýrobu morálně pokleslé a nevzdělané lůzy. Ty cesty můžeme v dějinách vystopovat. Podvědomí — Freud — pudy — sexuální revoluce — zločinnost ve velkém, atd.

Teprve jestliže se opět staneme lidmi, ztratí všichni ti finanční magnáti i falešné politické modly, všechny ty umělé produkty reklamy nad námi

Jedním z klíčových bodů vancouverské vrcholné schůzky byl slib prezidenta Clintona, že se Spojené státy zasadí za to, aby také další hospodářsky vyspělé země demokratického světa poskytl rozsáhlou pomoc Jelcinovým ekonomickým reformám a přispěly tím ke snahám upevnit demokracii v Rusku.

Ve dvou zemích s poměrně nejsilnějšími ekonomikami, Japonsku a Německu, přinesly Clintonovy snahy sympatizující prohlášení, ne však — alespoň prozatím — konkrétní závazky. Němečtí vládní činitelé opakovali svá známá stanoviska, že Bonn už poskytl republikám bývalého Sovětského svazu v posledních dvou letech různé formy pomoci v celkové výši 80 miliard marek a je nutností vydávat ještě mnohem vyšší částky na obnovu východní části Německa tak zatížen, že od něho nelze očekávat další mimořádné úsilí vůči Moskvě. Japonští vládní úředníci trvali na tom, že rozsáhlejší pomoc Rusku může přijít až poté, co Moskva konečně vrátí čtyři Kurilské ostrovy, které Japonsku odňala koncem druhé světové války.

Japonsko věnovalo zatím na pomoc Rusku téměř 3 miliardy dolarů, tedy více než například Británie, ale méně než Itálie, jejíž ekonomická smlouva je jen zlomkem japonské. Úředníci v Tokyu oznámili, že nyní připravují další pomoc, z níž bude asi 600 milionů dolarů určeno na úlevu při splácení ruských dluhů a na novou podporu ruskému ropnému průmyslu. Japonsko chce také Rusku pomoci při privatizaci státních podniků a zakládání soukromých firem. Velká bilaterální pomoc by neměla podporu veřejnosti, řekl vysoký úředník ministerstva zahraničních věcí, pověřený přípravou nových finančních opatření ve prospěch Ruska. Snáze ospravedlnitelná bude pomoc v oblastech jako je energetika a při vytváření malých firem, aby se Rusové mohli postavit na vlastní nohy.

Vládní činitelé v Bonnu připomněli, že pomoc Jelcinovi byla už klíčovým bodem na programu rozhovorů kancléře Helmuta Kohla s Clintonem. Kohl za návštěvy Washingtonu vyzval Spojené státy a zejména Japonsko, aby větší měrou než dosud sdílely s Německem břemeno pomoci Rusku a dalším republikám bývalého Sovětského svazu. Německo poukazuje na známou skutečnost, že poskytlo bývalým sovětským republikám od roku 1989 padesát pět procent veškeré mezinárodní pomoci, tedy více než všechny ostatní země dohromady. Kohl však opakuje, že velkorysost Německa je vyčerpána tím, že jeho normálně robustní ekonomika je nahlodána neočekávaně vysokými náklady na výstavbu východních oblastí, které bývalý komunistický režim zanechal v hlubokém úpadku.

A jak odpovídají Rusové sami na zprávy o srdečném ovzduší na vancouverské schůzce a o podpoře, kterou nový americký prezident poskytl nebo slíbil Jelcinovi? Podle prvních hlášení západních dopisovatelů reagovali moskevští občané se značnou dávkou skepse, ne-li netečnosti. Zdá se převládat názor, že Rusům nepomůže nic, nepomohou-li si sami. Politicky zainteresovaným lidem v Moskvě činí ostatně mnohem větší starosti domácí politická krize, kterou nelze řešit v zahraničí ani odvrátit jakoukoliv realistickou hospodářskou pomocí.

svou moc a budou tu stát nahé, jako císař v Andersenově pohádce, který také propadl iluzi — že má krátce modelové šaty. A budou nám jenom k smíchu.

Oznámení úmrtí

Oznamujeme svým přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřela naše milá maminka, babička a prababička, paní

BARBARA HURTAK

roz. Viktora, vdova po zemř. James
obydli Oak Park, III.

Zemřela 1. května 1993 v 1 PM ve věku 97 roků.

Narozena byla 18. července 1895 v Oujezdci,
Československo a v USA žila 81 let.

Pohřeb drahé zesnulé se konal 3. května 1993 v 8 PM z pohřebního ústavu Chrastka na hřbitov do hrobky na Woodlawn mausoleum.

Zanechává zde:

Eleanor (Wayne) Teng,
zemř. Mildred (Roger) Abdo, dcery;
Paul, Richard Teng, David Abdo a
Barbara Peters, vnoučata
a 4 pravnoučata.

Bližší informace 788-8240

Praktiky prozíravých

František Růžička

„Dostavba JETE je v našem osobním zájmu. Zajišťuje moc, blahobyt a živobytí nám, kteří to vedeme a zbyde i na ty, kteří tam pracují”.

Tak — touto úvodní větou jsem učinil povinnosti zadost a pisatel p. Lukš (Vltavín 3/93) snad věří v moji dobrou vůli. Musím jej však zároveň i trochu zklamat. Nepatřím totiž mezi mocné, kteří to vedou — a nikdy jsem nepatřil. Ani členem strany jsem nikdy nebyl. A dokonce jsem měl zakázáno působit mezi mládeží, ve veřejných a vedoucích funkcích (Vy také???)

Domnívám se, že jsem se dostatečně zprůhlednil, uvádím, že mám naprosto čisté svědomí, a proto píšu tak, jak píšu. Jsem pouze řádným zaměstnancem jako Vy, a proto mne zaráží řada věcí. Hlavně to, že pravděpodobně ve své přeintenzivní aktivitě zřejmě ani dobře nepřečtete vše, co bylo napsáno. A nebo — jste podstatně kvalifikovanější, než celý tým odborných pracovníků a.s. Škoda Praha. Budiž Vám to přáno. Je ovšem s podivem, že naše zaměstnání považujete za tok peněz do vlastních kapes, ale že za stejné peníze vychází i řada stránek Vltavínu, na kterých publikujete své výpady, Vás již neznepokojuje? Divné praktiky. A tvrdit, že se nikdo nepokouší vyvrátit Vaši úvahu o vývoji jaderné energetiky ve světě, je přímo lživé. Je nám opravdu líto, že jste tak málo informován i když tolik píšete. Rádi Vám poskytneme řadu materiálů a dokonce Vám zasiláme i příspěvky publikované např. v nedalekém Písku. Psali je také prostí občané a bez obav, že by je následně někdo napadal.

Stejně zarážející je, že když si pan učitel přečte odlišný názor, označí to za „výhrůžky“ pana Růžičky. Přitom šlo v podstatě o komentář ke článku jiného autora. Opět známka, jak neklidně čtete a unikají vám údaje z textu. Ani se teď nedivím, že jste ve své prozíravosti volil toho, koho jste volil. Sami dnes vidíte, že to byla spíše neprozíravost. Já jsem také uvěřil OF v listopadu, ale v době voleb (těch prvních) bylo již zřejmé, kam se vývoj a další duchovní devastace ubírají. Proto jsem č. 7 nevolil. Ani číslo ODS ve volbách následujících. Dnešní výsledek je tedy zákonitě i Vaším politickým spoludílem. A jsem přesvědčen, že se dočkáte ještě mnoha zajímavého (dokonce i ve školství). ONI si opravdu dělají co chtějí.

Dokonce jsou mezi nimi tací, kteří druhého občana nazývají líným, když nejde podepsat něco, co sám podepsat nechce. Pane učitel, promiňte — tady nekážete malým dětem — ale dospělým lidem, svobodně myslícím, s dostatečnými podklady k vlastnímu úsudku a nezatíženými obavami, že v pololetí propadnou. (...ani nechci vystavit, že by šlo o postkomunistické učitelské praktiky..)

K A R O L I N A S V Ě T L Á

MILÁČEK
LIDU SVÉHO

ČASOVÝ OHLAS

POKRAČOVANÍ

A hrabě se o záležitosti té taktéž již nezmínil.

VI

„Mám za to, že jest vám s dostatek povědomo, kterak o vás smýšlím, jak velice vás ctím, jak vysoce vás stavím, avšak neslibíte-li mi, že o návrhu, který vám chci učiniti, aspoň přemýšletí budete, řeknu, že jsem se ve vás zmýlil, že nejste schopni onoho geniálního rozhledu, jímž jest potřebí nejen opanovati nynější situaci, nýbrž i vyšinouti se na její výši!”

Takto zvolav, vrazil doktor Snětivec k Vladimírovi Branému, jenž trůnil majestátně pod celou korunou plamenů plynových v pisárně, na místě zvětšeného ujece, kamž pohlíželi nejen jeho dělníci, nýbrž i jeho úředníci tak úctyplně, jako by to byla jakási svatyně, do které neměl nikdo přístupu, neudělil-li mu k tomu dříve osobně dovolení, kde by si ho nebyl nikdy nikdo troufal vyrušiti pro méně důležitou příčinu než že jest dům v ohni, a kam vpadnouti jako puna se mohl osměliti jen doktor Snětivec, jemuž tolik se přehlédlo, tolik odpustilo.

Tvrdil-li doktor, že jest Vladimír typ zcela moderní, tož se mohlo totéž s tímž právem tvrditi i o něm. Zastával se za den deseti různých náhledů, a přece by se byl náramně rozhněval na toho, kdo by jej byl chtěl nazvati bezcharakterním, neboť býval vždy svatosvatě přesvědčen o tom, co právě mluvil, a nemohlo se mu tudíž právem vyčítati, než že se dává příliš unášeti svou proměnlivou fantasií.

Považoval se na příklad za demokrata nejneodvleštějších zásad; při tom se však ukazoval nadmíru rád na zámcích okolní šlechty a pořádával s největší zálibou dýchánky, kde se hovělo všem rozkošem nejvybranější tabule. Ale běda, kdo by mu byl vyčetl, že podporuje takto epikurejství! Dokazoval mu vši svou výmluvností, že jen tímto způsobem se udržuje bratrství mezi stejně smýšlejícími a jiného že nemá při nich na zřeteli. Stál-li mravokárci na svém, přesvědčuje jej, že peníze takto vyhozené by se mohly věnovati úkolům užitečným, tož zas on jej přesvědčoval, že jen při vině srdce se sdružují, a právě při takové příležitosti, když mozek jest osvěcen a srdce zahřáto kouzelným mokem, že se s největším úspěchem rokuje o všech možných důležitostech. — A tímto způsobem znal každé svoje slovo, každý svůj skutek jiným nezcela jasným přioditi rouchem náležitým, slušným, především však vhodným.

Ale dovedl toho též u jiných, a to bylo hlavní příčinou jeho veliké popularity. Lidé velmi rádi k němu se utíkali v případech, kde sami sebe nebyli jisti, aby jim dodal myslí, což se mu také vždy podařilo. Jedním slovem: on byl nevědomky jesuitou všech mravních vyznání víry, a udělal z každého jesuitu takového, kdo se dal jeho radou vésti, při čemž měla jeho sanguinická letora o devět desetin více viny než jeho srdce.

Vladimír vzhlédl k němu dosti mrzutě, ač tušil, že mu nese asi cosi nového a zajímavého z Bělotyňa. Přehlížel právě bilanci, na níž byli účetní jeho od strýcovy smrti co nejpilněji pracovali a kterou mu byl nejstarší z nich konečně dnes předložil. Byl dychtiv orientovati se ve vlastních svých poměrech, a každé vyrušení v zaměstnání tom závažném bylo mu velice nemilé. Cítil se vždy především kupcem.

„Jaký to vrtoch se vám zase do hlavy dostal?” chladně se ho tázal, nenabízející mu ani místa.

„Přijímáte mne věru velmi mnohoslibně,” ušklíbl se doktor, „ale nemyslete, že mne zapudíte špatným rozmarem, třeba jste mi jej dal ještě více najevo. Uminil jsem si, že mne musíte vyslechnouti a o tom, co vám povím, řádně přemýšletí. A také se odtud

dříve nehnu, dokud úkolu svého nedosáhnu. Na svoje účty máte ještě času dost, ale nikterakž na to, co vám pověděti hodlám.”

A doktor se umístil na nejbližší u psacího stolu sedadlo.

„Vyhovím vašemu přání,” pravil konečně Vladimír, vida, že se ho nezbaví, a jsa přece jen poněkud zvědav, za jakou příčinou tak neodbytně na svém stojí, „vyslechnu vás, ale jen pod jednou výminkou, abyste to, co mi říci chcete, pověděl co možná nejstručněji, neboť jsem zabrán v práci nevšedně důležitou.” —

„Budeme tedy stručni, když se vám tak líbí,” znova se ušklíbl Snětivec, „a povíme vám bez dalších oklik a předmluv, že jsme vám vyhlídli nevěstu.”

Vladimír sebou nevrle pohnul.

„Vzal-li jste si do hlavy, že mi teď budete přicházeti s podobnými zpozdilostmi, pak, to vám přísahám, se vám vyhnu na sto kroků, a dveře moje najdete vždy před sebou zavřeny, neboť dobře vám povědomo, že se ženiti nehodlám,” oznamoval mu nikoli v žertu, nýbrž zcela doopravdy s vysokomyslností, již doktor dosud nebyl na něm poznal.

„Pořád nadějněji, pořád mnohoslibněji,” zasmál se doktor, nejsa ani dost málo hrozbou tou uražen neb zaražen, „krásná úklona pro naše dámy, že ve vašich očích láska je zpozdilostí a ženitba snad čirým bláznovstvím. Ale sudte si o těch věcech jak chcete, přece přestanete býti pro mne tím mužem geniálním, za něhož jsem vás dosud pokládal, nebudete-li se ucházeti o ruku hraběnky Ildegondy z Bělotyňa.”

Opět Vladimír sebou trhl, ale tentokrát nelíčeným překvapením.

„Co . . . co jste to pravil? Jste při rozumu? Či začínají se vám v hlavě splítati kolečka?”

„Nikdy to v ní nebylo v lepším pořádku než v této chvíli a nikdy jsem se své bystroduchosti více neobdivoval než dnes, když vznikla ve mně ta myšlenka.”

Dlouho pohlížel Vladimír zkoumavě do tváře doktorovy, nechávaje ho návrh jeho několikrát ve všemožných variacích opakovati, jako by byl chtěl na to přijíti, co jej k němu pohnulo.

Najednou mu převal proud řeči, řka posmívavě:

„Copak vám slíbili, zaopatříte-li jim bohatého ženicha, aby jejich záležitosti urovnal?”

Snětivec nepřišel tak hned do nesnázi, ale red' zůstal seděti s ústy polootevřenými, s očima podivením vyvalenými: takového výkladu svého návrhu nikdy by se nebyl nadál. Avšak brzy se vzchopil.

„Dosud se nevyjádřili, ale nebude to asi valné,” odušil taktéž posmívavě, „není štedrost již teď příznakem Bělotyňských. Vy jste to seznal lépe než kdo jiný. Komtesa přišla na slavnost vám ke cti pořádnou v téměř oděvu, v němž jsem ji dnes odpůldne po domácku viděl, a když všechny dámy závodily dařiti vás svými skvostnými kyticemi, ona jediná mezi všemi si nechala svou a odnesla si svoje karafiáty, majíc nejspíše se zahradníkem úmluvu, že mu je odevzdá neporušené, aby je mohl kdesi jinde zpeněžit.”

Vladimír zaplanul ve tváři.

I ten pošetilý šteberátek si tedy povšiml, že se dostavila komtesa Bělotyňská k čestnému jeho večeru, aby — ho pohanila, urazila, aby mu dokázala, že pro ni pro jedinou není ničím, že uposlechlá jen z přinucení děda, jenž měl svoje příčiny v Besedě se objeviti? Když on to zpozoroval, zajisté to zpozorovali i jiní, snad všichni ostatní přítomní, a jestliže to nepozorovali, zdaž on je na to neupozornil? Kdo si toho nepovšiml, tomu zajisté o tom pověděl se svým potutelným výsměchem, jenž tak nakažlivě působil. Jak mu to asi přály všechny ty hloupé holky, které, co se byl stal boháčem, se mu tak nechutně vtíraly, jak jeho závistníci a nepřátelé, a zejména „ona”, zdali zvěst ta k ní doletěla! Urážka, kyticí mu učiněná v slavnostní den, byla beze vši pochyby ve všech ústech, celé okolí o ní se bavilo, a kdoví, kam ještě se dostane, a kde on bude ještě za to po letech terčem zlomyslných vtípů. „Ona” zajisté na to nikdy nezapomene, kterak jej hraběnka z Bělotyňa pokorila, a do své nejdelší smrti bude mu porážku tu

MILÁČEK LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

škodolibě vyčítati.

Nevěděl Vladimír v pobouření mysli dosud nepocítěném, koho více nenávidí: doktora nebo lidu, a touha mstiti se jim oběma, dokázat jim, celému světu, hlavně však „jí“, ženskému tomu Mefistu, že si nikdo nikdy netroufal jím pohrdati, mocně v něm zaplápolala.

Avšak podařilo se mu tak klidně **prohodit**, že i doktora oklamal:

„Bylo mi nápadné, že přišla hraběnka Hdegonda z Bělotýna do plesu v oděvu tak prostém a že mi nevěnovala svou kyticí, než teď náhle pochopuji: nechtěla, abych se domníval, že mi jde se svými příbuznými zároveň vstříc.“

Doktor vyskočil se svého sedadla jako pstruh, volaje skoro dívoce:

„Ubezpečuji vás, že její příbuzní nemají o tom tušení, co jsem před vámi důvěrně pronesl, a že ani ona o tom nejmenšího zdání mítí nemůže.“

Ale Vladimír neměl na jeho obranu jiné odpovědi, než velmi impertinentní pohled, jímž doktora téměř k zoufalosti přiváděl.

„Nuže, dejme tomu, i kdyby mě byli Bělotýnští k vám vyslali jako prostředníka: co by na tom bylo? V domech šlechtických, ba královských, nebývalo nikdy o sňacích jinak než vypočítavě jednáno, jak se říká s obalem „diplomaticky“. Nebylo by to tedy nic nového, nebo dokonce nectného, kdyby i tato rodina k prostředku takovému se utekla, aby dceru svou slušně zaopatřila. Ba mohl byste si na tom velice zakládati, že rod tak vznešený, tak blízký trůnu, tak proslulý v dějinách vlasti, s jejíž nejdávnější minulostí slavně srostl, si vyhlídl vás, aby s vámi po všechny budoucí časy se spojil, jedno byl...“

„Tak mluvíte vy, demokrat par excellence?..“

„Právě že jsem demokrat, a to demokrat upřímný, takto mluvím, neboť čím se mohou stavy lépe nivelovati, než splynou-li jeden v druhý? Právě že jsem demokrat, chci, aby živel demokratický se rozšířil, všude vnikl, nadvlády se domohl. Proto chci, abyste vy, muž z lidu a lidu, si za choť zvolil aristokratku nejmodřejší krve a z ní udělal — paní Branou.“

„A jak by ten lid na svého muže pak pohlížel?“ po dlouhé němé přestávce Vladimír doktora se otázel, a v očích jeho vždy zahalených zamihla se nedozírná propast. Najednou nahyly lesku i výrazu.

„Jest-li vás netíží jiná starost, a nemáte-li proti mému návrhu jiné námitky, tu, doufám, že brzo vyvrátíme.“

„Jsem zvědav, jakými důvody,“ se strojenou nebalostí prohodil Vladimír, natabuje se pohodlně ve své lenošce.

„Buďte ubezpečen, že to vašemu lidu náramně bude pochlebovatí, když muž z jeho jádra pošlý tak vznešený sňatek uzavře. Což by se byla privilegovanost tak dlouho udržela, kdyby neležela jaksi v člověku samém, kdyby nebylo v každém z nich více méně touhy dostat se v tom či onom ohledu nad druhého, a jakási tajná mezi lidmi úmluva respektovatí jeden druhého na výši, kam se mu podařilo se vyšínouti, dokud v něm pozorují dosti síly na ní se udržeti? A ostatně, což jste, s dovolením, vy nynější továrníci něco jiného než to loupeživé rytířstvo středověku? Nejste vy vlastně stoupenci feudálů, třeba jste byli bez erbů a rodokmenů? Nemáte svoje roby, kteréž včas potřeby vyssajete až na krev jako druhdy oni? Nepodobá se váš výdělek často navlas lupu, na ostatních spoľuobchodnicích spáchanému? Uviděl byste, kdyby došlo k tomuto sňatku, že i náš liberální tisk by vám k němu blahopřál, přehodíte-li spojení svému s rodinou Bělotýnských časový populární pláštík o nutném splnutí stavů. Učiní na to tak i lid, který dosud jinak smýšleti neumí, než jak

jeho vůdcové mu předpisují.“

„Doktore, vy jste dnes nesnesitelnější než jindy,“ přejel si Vladimír náruživým posunkem čelo. „Nepřeceňuji náš lid, žijí k tomu příliš v jeho středu, ale vy ho přece jen podceňujete.“

„Nepodceňuji ho,“ tvrdil doktor s větší opravdovostí, než mívával ve zvyku, „vidím v něm na sta tisíce pracovitých osob dobré vůle, ale bez vzdělání, bez vědění, které shluknuvše se štvány pudy svými se stávají hydrou, jež v rozhodných chvílích jest s to, aby vše rozsápala, vše roztrhala, vše zničila, co kultura tisíciletá pracně vystavěla. Či jeví se nám v dějinách massy jinak? Bývali blouznivci, již hydru tu budili ze spánku, dominující se, že její mohutná bedra jsou schopna a tudíž vyvolena nésti atlas myšlenkový, že hříchem ji ho nesvěřiti. A co se stalo? Neudávila svých křisitelů téměř do jednoho? Jak skončili všichni, kteří se zasadili o lidu svého práva a svobodu? Kolik z nich se dožilo klidného, spokojeného stáří? Připomenu vám pouze Girondisty, lze-li si představití šik šlechtetnějších snůlků? Jaký byl osud jejich? Zrovna takový, jako očekává ty, kteří se v přítomnosti pokoušejí o znovuzrození sociální.“ —

Vladimír sklopil hlavu, nesnaže se již doktora vyrušiti. Měl nyní doktor posluchače tak pozorného, jak vcházeje na něm si byl žádal. Poznal to a kul železo, dokud bylo žhavé.

„Bylo by věru směšno, abychom my dva chtěli jeden druhému něco zalhávati neb zakrývati si, hovoříce spolu upřímně, tváře škraboškami. Jsem přesvědčen, že jste si několikrát již pomyslel, navzdor svým zásadám, kdykoli jste byl svědkem nezkrocenosti svých dělníků, že zasnětiv se jim, hrajete vlastně odvážnou hru, a já dodávám, že by snad bylo pro vás a vám podobné dobře, míti ještě kdesi jinde oporu než v řadách těch nedouků jako korouhvičky na střese při každém proudění vzduchu sem tam se zmítajících, již se stávají loutkami každého chvástala, kteří, důvěrně řečeno, dokázali svými jednotami, že nejsou ani za mák lepší těch jimi tak nenáviděných boháčů. Domáhali se v nich svých práv, většího vzdělání, duševního pokroku? Na počátku snad, ale čím dále tím více mezi nimi se rozléhalo heslo: „Ať žije rozkoš, také my jí chceme zakusiti, také my chceme hýřiti a plýtvati jako ti, kdož se dosud nazývají našimi pány!“ A heslo to podle všech příznaků více a více mezi nimi vítězí.“

Vladimír opět dlouho neodpovídal; konečně pronesl ztricha:

„Třeba nebylo vše pravdou, co tvrdíte, přece jest v tom leccos pravdivého. Přiznávám se vám, když jste toho žádostiv, že seznal jsem v poslední době, a to tam, kde bych se byl toho nejméně nadál, mnoho potměšilství, mnoho nevděku za svoje nejlepší myšlenky a snahy.“

„Však při těchto zkušenostech nezůstane,“ odvětil doktor. „Těžká se valí doba na nás. Že tomu tak, zneuzná neb zapře jen člověk smyslů a schopností obmezených. Bude ostražitosti potřebovat, aby zlaté klasy vzdělání obecného se nepletly s koukolem zároveň, abychom místo požehnanější úrody nedočkali se hladu a bída, aby veškerá orná půda na celé věky nebyla zas proměněna v poušť, a zdá se mi především býti povinností takových osobností jako jste vy, aby nad tím bděly, by se tak nestalo, státi nemohlo. — Ale již dost dlouho jsem vás obmeškal, zapomínaje nad zájmy vašimi záležitostmi jiné,“ dodal náhle vstávaje, neb chtěl dopřáti Vladimírovi času, aby o všem tom, co mu byl teď pravil, náležitě přemítal, nepochybuje již ani dost málo o tom, pro co pak se rozhodne. „Spěchám, abych to napravil. Snad mi odpustíte, že jsem vás dnes v důležité práci tak velice obmeškal, slíbím-li vám, že zůstanu pro vás tak dlouho neviditelným, dokud mně sám nevyhledáte, nebo pro mne si nevzkážete.“

A doktor Snětivec opustil tak nenadále a kvapně pisárnu, jak se byl do ní uvedl.

VII

S podivením pohlížel dnes pokladní v závodě Braných na nynějšího pána svého.

Pokračování příští středu

Praktiky...

A když už si chcete dát práci s hodnocením svých osobních myšlenek — bylo by vhodné, seznámit se s několika sty článků, které jsou publikovány v USA, neboť zdejší soudruzi redaktoři je k otištění nepropustí (i to výsledek práce těch, které jste volil).

Ten hlad

Někdy na jaře dvaapadesátého roku jsem byl v Leopoldově na nových samotách s Rudou Kozderkou. Byl to už starší hodný člověk, povoláním hasič a měl dva vyhraněné zájmy: požáry a jídlo. Tenkrát byl hlad opravdu hrozný. Po snídani (trochu světlé bryndy a kousíček chleba, když se náhodou ušetřil z třídenního přídělu) začal milý Kozderka plánovat, co by si dal k obědu. Bandasku dřítíkové polévky s čerstvými rohlíky, hromadu kečliků, kastrol svěčkové nebo velikánský kus vepřového se zelím. Tak to šlo do obědu. Okénkem ve dveřích nám podal chodbař pár líc voň, to byla polévka, pak pro každého tři nahnulé brambory ve šlupce a nějakou omáčku nebo zadělávané kečlibny. Šlupky z brambor se měly vrátit, ale Kozderka vědecky snědl svoje i moje. Odpoledne jezdil někde na venkov k bráchrům na zabíjačku. Vidím ho, jak chodí s nožem v nice kolem velkého váhu, na nějž řezník nakladl hromadu právě uvařeného ovaru, jak si odkrajují kusy jater, srdce, rypáčku a cpe to do sebe bez chleba. Jak polyká ještě hořké jímice, jak chlemtá naběračkou z velkého litináku polévku. Při líčení těch orgií mne bokem pozoroval. Dopadlo to vědecky stejně. Najednou se svalil, mlátil hlavou o zem, u úst se mu objevila pěna. Po chvíli se probudil a až do večera hasil pražské požáry.

Za čas přišlo stěhování, dostal jsem se na celu se dvěma maniaký jiného druhu. Jeden ze sebe dělal pilota RAF, za války bombardoval Brno a až do letadla slyšel, jak bmněský rozhlas hlásí Pozor, pozor, major Lustig nad Brnem. Druhý byl sokol, Hetsinky 52 se už nedaly silitnout, tak to bule Melbourne 56. Do té doby to praskne, dá se do formy a pojedje se. Jen bude třeba hodně jíst. Hlad byl ale čím dál horší. Už se nám o jídle každou noc zdálo, ráno jsme si ty sny vyprávěli. Můj pravidelný sen byl o obrovském bochníku chleba, který jsem rozřeznul na tři placky, jednu namazal sádlem, druhou máslem, třetí paštikou. K té první jsem vypil hmeč bílé kávy, ke druhé kakao a k té s paštikou moře čaje. Jarda byl odněkud z Polabí, jeho snem byly pekáče buchty, plechy koláčů a hromady bramborových plackek pečených na plotně maminkou. Tímto libezným povídáním jsme se propracovali k obědu. Na chodbě rachotili varnice, přitiskly jsme nosy na dveře a podle vůně hádali, co bude za dobrotu. Otevřelo se okénko na dveřích a jeden z nás podával chodbaři čusy. To podávání mělo na této cele pevný řád. Denně se střídalo. Podávající vzal od chodbaře čus, postavil ho na okénko a vzal další. Když tam měl všechny, bedlivě prohlédl obsah, rozdál ostatním, tu zdánlivě nejteplší porci si nechal. Když na mne přišla třetí den řada, nabídl jsem spoluvězněm, ať si vyberou. Samozřejmě na mne zbyla ta nej slabší porce. V duchu jsem si nadával, až na mne přijde řada, taky si vyberu. Nevybral jsem si nikdy. Ale ta závist, horší než hlad, mi zůstala.

Stanislav OPLT

á zvyk železnou košili?

ý dopis jeho excelenci velvyslanci České republiky ve Spojených státech amerických dr. Michaelu Žantovskému

Vaše excelence,

když jste koncem minulého roku přiletěl do Spojených států převzít úřad velvyslance Československé federativní republiky nacházející se na cestě k demokracii viděla ve vás, bývalém tiskovém mluvčím presidenta Havla, především česká menšina mužů na svém místě. Nebylo také divu. Po "skalní komunistce" Ritě Klímové jste byl nadějí polemikách na denní ve státě s přívlastkem "demokratický". Největší ale před jeho rozdělením, které z počátku vyvolalo div přes rozpaky až k pozdějším obavám. Je logickým, že světová veřejnost opět začala zajímat o Československo to co bude následovat po jeho rozdělení 1. ledna 1993. Tvůdci jsou známy, jde o beztržnost a přetrvávající vliv těch, kteří léta udržovali totalitu při životě - jde o bývalé nomenklaturní kádry komunistické strany a její prodloužené ruky Státní bezpečnosti.

Interview, které jste poskytl vydavateli Československých novin v New Yorku panu Janu Kronoldovi a jeho doprovodu redaktoru deníku Práce panu Vlastimilu Ježkovi bylo mnoho neřeklo vzhledem k "sametovému", nic neřekáním, otázkám obou páňů.

S vědomím odpovědnosti vůči čtenářské veřejnosti jsem 16. prosince 1992, těsně před rozdělením republiky na dva samostatné státy, sedl ke computeru, abych Vám v písemném interview položil několik cílových otázek jejichž povědi měli veřejnosti objasnit nejen současné dění ve státě, ale také ji ujistit o demokratickém smýšlení nového ověka na mezinárodní diplomatické scéně Washingtonu.

Své otázky jsem formuloval z pohledu žurnalisty a ne, jak tomu bylo v případě páňů Kronold a Ježka, z pohledu občana. Šlo, jak z otázek vyplývá, o objasnění některých jevů, kterými se zabývá nejen řada politiků demokratických států, ale také široká veřejnost.

S vědomím plné odpovědnosti vůči čtenářům jsem Vám dne 18. prosince 1992 odeslal, registrovanou poštou s doručkou omezující předání zásilky jen do vlastních rukou adresáta, obálku obsahující průvodní dopis a otázky písemného interview.

Během týdne se doručka vrátila - bez jakéhokoliv zápisu o převzetí zásilky. Úředník odeslacího poštovního úřadu se, stejně jako já, domníval, že jde o nedopatření obratem odeslal stejnou doručku zpět doručujícímu poštovnímu úřadu do Washingtonu s upozorněním na scházecí podpis adresáta.

Zatím co poštovního úředníka, narozeného ve Spojených státech, po čtrnácti dnech dalšího čekání udivilo, že se s ním signovaná doručka nevrátila, začínal jsem tušit očividně, tedy o "zvyky" známé z totality, o "pštroší politiku"

zvanou také "hra na mrtvého brouka", kdy se adresát domnívá, že bez jeho podpisu nikdo neprokáže řádné doručení zásilky a tedy nemusí na otázky odpovídat. Jistě, svérázný názor vybraný z rejstříku nomenklatury a její prodloužené ruky StB, jenže jaksi nefungující v demokratických státech.

V polovině ledna 1993 vyplnil tedy, s tisíci omluvami, úředník odeslacího poštovního úřadu náhradní doručku tentokrát s důrazným upozorněním, že "doručení zásilky do vlastních rukou adresáta bylo řádně zapláceno", což nahrazuje obchodní smlouvu mezi odesilatelem a státním poštovním úřadem Spojených států.

Vaše excelence, snad Vám není známo, že ve Spojených státech zatím ještě "hra na mrtvého brouka" neznají. Vaším přičiněním se však dozví, že jde o specialitu států s komunistickými režimy a států, které se údajně nacházejí na cestě z totality do demokracie.

Do dnešního dne, 1. března 1993, nebyla z doručovacího poštovního úřadu ve Washingtonu vrácena ani náhradní doručka! Snad Vám není známo, že po dotazu na doručovací poštu ve Washingtonu musí americká státní pošta vydat písemné zdůvodnění proč nespĺnila "obchodní smlouvu uzavřenou s odesilatelem zásilky". Jsem zvědav co bude v této zprávě uvedeno a o vysvětlení se rád podělím se čtenáři. V případě, že doručovatel neprokáže předání zásilky do Vašich rukou čeká jej disciplinární řízení. V případě, že však prokáže předání zásilky do Vašich rukou bude americká pošta nucena vymáhat Vaš podpis cestou práva. Jistě, s ohledem na Vaši diplomatickou imunitu se v podstatě nic nestane. Až na maličkost - "názor" tvoří veřejnost.

Máte špatné poraďce, Vaše excelence. Snad ještě horší než měl v minulosti Váš šéf president Havel. Mne však udivuje, že jste použil této "složitě" cesty vyhnout se otázkám "drzého" žurnalisty. Udivuje mne, že místo "hry na mrtvého brouka" jste nevyužil svého práva a na nepřijemné otázky neodpověděl známým řečením amerických politiků - "no comment". Jenže, vím, jsem si toho vědom, v případě mých otázek by Vám asi nezbyvalo nic jiného než užití množného čísla - "no comments"! Ale ani to by Vám, v demokracii, neměl nikdo za zlé. Nikdo by však nemohl zabránit, aby čtenář nad takovou odpovědí nepřemýšlel sám.

Je mi jasným, že jsem Vás otázkama svého interview překvapil. Na to si ale člověk musí v Americe zvyknout. Především si však musí zvyknout na skutečnost, že, na rozdíl od presidenta, jsou tady "nadstraničtí" a nezávislí žurnalisté od kterých nikdo neočekává pochlebování mocným nýbrž "uhlídání prstů politiků".

Vaše excelence, původně bylo mé interview určeno čtenářům Ameriky známým pravého významu slova "demokracie" z vlastních prožitků. Po těchto zkušenostech se však domnívám, že také čtenáři v České republice bude zajímat Váš postoj k novinářům a jejich prostřednictvím k čtenářům samým.

Je mi líto, že jsem Vám nemohl napsat nic příjemnějšího. Pravděpodobně to vyplývá ze skutečnosti, že jsem si, po osmnácti letech práce v demokratických státech, přece jen na tu demokracii zvyknul. Staré české přísloví přece říká, že "zvyk má železnou košili".

Zůstávám v úctě,
Jaroslav Gajda, New York

Poštovní stvrzenka a vrácená nepodepsaná doručka

Z československého tisku

DNEŠEK

VÁLKY A REVOLUCE JAKO ŽIVNOST

zinárodní bankovní dynastie krok za krokem vybudovaly celosvětovou síť k řízení státních vlád prostřednictvím kontroly financí. Největší z těchto bankéřských dynastií dnes tvoří potomci Mayera Amschela Rothschilda (1743 - 1812) z Frankfurtu. Potomci tohoto zakladatele dynastie již nejméně po dvě generace uzavírají sňatky jen v rámci vlastní rozvětvené rodiny.

Pětice Rothschildových synů, kteří se etablovali ve filiálkách otcova bankovního domu ve Vídni, Londýně, Neapoli, Paříži a ve Frankfurtu, spolupracovala nepřetržitě na společných zájmech, což se ostatní mezinárodní kapitálové dynastie pokoušely napodobovat, ale nikdy tak dobře a s trvalým výsledkem jako právě Rothschildové. - Připomeňme si některé z tehdejších významných bankéřských rodin: Baring, Lazard, Erlanger, Schröder, Warburg, Seligman, Speyer, Mallet, Mirabaud, Fould a Morgan.

a později i ve Spojených státech právě opačný trend - budování nových dynastií politické kontroly prostřednictvím finančních kartelů. Tyto bankovní dynastie pochopily, že musí vytvořit a shromáždit obrovské finanční rezervy, z nichž by byly všechny státy a vlády nuceny si v čas nouze půjčovat peníze. Naučily se také, že nahromadění takových finančních prostředků není možné pouze z vlastních zdrojů, ale že k tomu mohou využívat prostředků jednotlivých monarchistických i mtzv. demokratických vlád, které jsou nebo budou poddány jejich vůli.

Síť obepínající celý svět

Jde o prokazatelně nesmírně účinný prostředek k řízení a zasahování v politických otázkách, kterým si me-

Vlivem, který finanční kontrola dává mezinárodnímu kapitálu, soustředěnému v rukou bankéřských rodin, působí na podnikatelskou, hospodářskou sféru i na vlády. Přesto nebylo snadné ani jednoduché, přemluvit a získat průmysl a politiky, aby jim vydali kontrolu nad finančním systémem a tím zradili zájmy vlastních národů. Aby tohoto cíle bankéři dosáhli, museli vlády i národy informovat o skutečném smyslu a fungování finančního systému buď mylně, nebo vůbec ne.

Vedle svého konečného cíle - řeckli bychom jako jeho předstupeň - mají mocnosti světového kapitálu ještě jeden záměr; totiž nic menšího než vytvoření globálního systému finanční kontroly v privátních rukách, jehož prostřednictvím by byli schopni ovládat politické systémy jednotlivých států, včetně celosvětového hospodářství.

Systém je řízen centrálními bankami celého světa, které koncentrují akcie podle ujednání pravidelně pořádaných, tajných setkání a konferencí vybraných osob. S pomocí tohoto systému doufaly - a stále doufají - zajistit si naprostou kontrolu přírodního bohatství, financí, dopravy a obchodu celého světa.

Pokračování na str. 11

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

PRONAJME SE

Cicero 57th Ct. near Cermak, 5 rooms, 1st. floor. Neat couple, no children. Stove, carpeting, garage, utility not incl. \$350.00 mo. 652-1469 call after 4 PM.

SEZNÁMENÍ

K VÁŽNÉMU SEZNÁMENÍ
Svobodná, 34-letá, žijící v Kalifornii hledá vážné seznámení s upřímným mužem. Prosím dopis do redakce. Zn. Kalifornie.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minarik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

GOOD INCOME BERWYN

DELUXE BRICK 2-FLAT

N.E. corner 21st/Highland Mint conditlon. Each flat has 6 rooms, 3 BR, fireplace, hardwood floors, pantry, enclosed rear porch. Basement rec room w/full bath, 2 car brick garage. \$189,500. Shown by appt. BY OWNER. 749-1882. Respond In English, No Real Estate, please.

PŘIJME SE

Přijmu mladší ženu (23-30r.) jako bartender — 40 hod. týdně \$260-\$300 plat, mluvit česky nebo polsky - tel. 1-312-777-2943 after 4 PM, 3147 No. Central Ave., Chgo, Ill. 60634.

Přijmu ženu na ošetřování starší ženy a na lehkou domácí práci. Telefon 485-0304.

PŘEKLADY

IJK

Translation Service

z češtiny do angličtiny a naopak

☆☆☆

I. J. KOVAR

P.O. Box 313

Riverside, IL 60546

or call

(708) 442-7115

*Poslouchejte
Československou
půlhodinku
na radiové stanici
WCEV 1450 AM*

*každou
středu a pátek
v 8.05 večer
řídí Jerry Jirák*

**9. května
Svátek matek**

Nezapomeňte blahopřát svým maminkám

prostřednictvím

NEDĚLNÍHO HLASATELE

Iracké ženy se shromáždily pod plakátem presidenta Saddama Husseina ve středu, aby se dívaly na průvod v Tirkiti, který proběhl ve znamení jeho 56. narozenin.

Humor...

SKROMNÍ

Stretnú sa dvaja priatelia a rozprávajú sa o svojich ženách.

— Moja manželka je veľmi skromná, nikdy nič odo mňa nežiada, — pochvaľuje si jeden.

— Aj moja iba rozkazuje, — hovorí druhý.

ŠIKOVNÝ

— Prečo máte v obchode na pulte zrkadlo?

Mäsiar :

— Všetko pre spokojnosť zákazníkov! Každá žena sa rada pozrie do zrkadla . . .

ŠKOLSKÝ

Pýta sa učiteľ v škole:

— Vedel by mi niekto vymenovať dve veci, alebo pojmy, ktoré sú ne-konečné?

— Ja, prosím, — hlási sa jeden žiak. — Je to vesmír a školský rok!

Hovorí pán Jaroslav manželke:

— Ty si skutočne hudobný talent.

— To myslíš vážne?

— Prirodzene. Všetko vytrúbiš su sedom!

**Česko-anglický
SLOVNÍK IDIOMŮ**

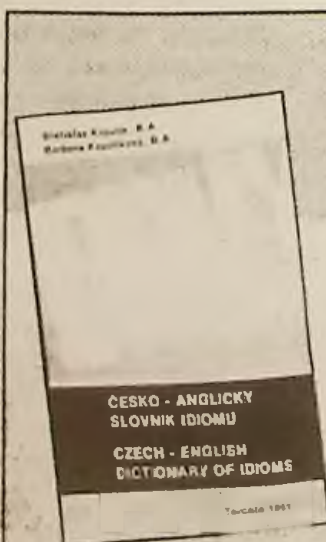
a ustálených rčení metaforických, obrazných a lidových

Po Anglicko-českém slovníku idiomů vychází česko-anglická verze, která je určena především potřebám a požadavkům uživatelů aktivních, kteří anglicky nejen mluví, překládají, ale i píší, řopř. vyučují.

Oba tyto slovníky jsou unikátní tím, že jsou to vůbec první slovníky tohoto druhu a nemají je ani země s mnohem příznivějšími vydavatelskými možnostmi. Česko-anglický slovník je zároveň podrobným rejstříkem slovníku anglicko-českého.

Cena činí 41.00 kanadských dolarů, včetně poštovného. Do USA a jiných zemí činí cena 40.00 US dolarů, rovněž včetně poštovného. Knihu obdržíte obratem po zaslání peněžní poukázky (money order) na adresu:

Břetislav Kroulík, 30 Teesdale Place # 2008,
Scarborough, Ont., Canada, M1L 1L2

VÁLKY A REVOLUCE JAKO ŽIVNOST

Aby mohly bankéřské dynastie dosáhnout svého konečného cíle, musely se nejdříve zbavit konkurentů a spoluuchazečů o světovládu. To ovšem bylo možné pouze získáním kontroly nad vládami a vytvořením perverzního druhu socialismu. Tím ale není v praxi jen program „podílení se na společném bohatství“, jak byl například zaveden v lidové Číně, ale především program „konsolidace a kontroly bohatství“, jak bylo praktikováno v sovětském Rusku a jeho satelitech.

Důsledky jsou zcela zřejmé, protože systém neponechává žádný prostor skutečně svobodnému podnikání a obchodu - superbohaté dynastie si přirozeně nepřejí žádné konkurenční prostředí, nýbrž výhradně vlastní monopol.

Aby bylo možno trochu lépe porozumět temnému pozadí těchto záměrů, je nezbytné něco vědět o principech a metodách bankovních obchodů a jejich aktérech, mezinárodních bankéřích. - Odkud dostávají vlády enormní množství peněz, které potřebují? Větší část vládních, tedy státních příjmů pochází přirozeně z daní, ale přesto vlády téměř bez výjimky vydávají mnohem více peněz, než kolik vyberou od svých daňových poplatníků, a jsou v důsledku této své chybné a nezodpovědné politiky nuceny přijímat úvěry.

V mnoha zemích se lidu namlouvá, že si vlády půjčují peníze od vlastního obyvatelstva formou různých dluhopisů a státních papírů. Ve skutečnosti pozůstává ovšem státní dluh jen z velmi malé části v této formě financování státních výdajů výpůjčkami od jednotlivých občanů.

V případě potřeby se financují i rivalové

Naprostá většina dlužných závazků vlád (s výjimkou takových, které vláda kryje z domácích fondů) je v rukou obřích bankovních koncernů, tak zvaných internacionálních bank. Toto financování volených vlád i monarchů penězi mezinárodního kapitálu je praktikováno již po staletí.

Je samozřejmé, že „podnikání“ tohoto druhu přináší sebou různé choulostivé problémy. Menší bankovní podniky se proti případné ztrátě chránily tím, že od věřitelů požadovaly pevné záruky, které ovšem bylo jen těžko požadovat od vlád nebo panovníků. Co by se stalo, kdyby takový příliš dotěrný bankéř požadoval od panovníka svoje peníze, a král by odpověděl: „Setnout hlavu...“ Způsob, jakým vymáhat peníze od vlády nebo od monarchie není jistě uměním, které by se vyučovalo na obchodní akademii nebo univerzitě, a naprostá většina lidí si přirozeně nepřipouští myšlenky o tomto problému, protože bude sotva kdy činná v tomto „financování králů“. Obchod s „královským financováním“ je pouze pro takové, kteří si inkasování svých pohledávek umějí pojistit - a to nepochybně velmi lukrativně.

Při podrobném a důkladném pátrání jsme zjistili, že bývají používány především dva druhy prostředků, kterými jsou půjčky vládám a panovníkům pojišťovány. Když podnikatel přijme od bankéřů větší kredit, obdrží věřitel hlas v managementu pod-

niku a tím si chrání svoji investici. Podobně jako podnikatel, nemůže ani vláda obdržet významnější úvěr od mezinárodního kapitálu, pokud nepodstoupí jistou část své suverenity věřiteli jako garanci na půjčku.

Nepochybně bankéři poskytují vládám celého světa obrovské půjčky pouze pod podmínkou rozhodujícího vlivu na politiku té které vlády. Ale nejvyšší karta, kterou věřitel proti panovníkovi, prezidentovi nebo vládcům může vynést je, že když někdo z nich netancuje podle písničky mezinárodních bankéřů, dostane se finanční i jiné podpory jejich politickým rivalům a nepřátelům. To obvykle stačí, aby přivedlo dlužníka k „rozumu“. Kdo tedy se v obchodě s „financováním vladařů angažuje“, mívá obvykle také po ruce vždy nějakého potenciálního rivala svého dlužníka, který v pozadí čeká na příležitost svrhnout krále, prezidenta nebo vládu a kterého by bylo možno v případě nutnosti podpořit. Pokud snad výjimečně takový rival v daném případě neexistuje, je nezbytné jej „udělat“.

Bezkonkurenčně dominující postavení v této vysoké „hře“ sehrává známý bankovní dům Rothschildů. Tato rodina v průběhu 19. století neuvěřitelně zbohatla tím, že financovala vlády a zatahovala je do vzájemných válek.

Čím více půjček, tím více úroků z nich

Při studování charakteristických zvláštností Rothschildů a ostatních velkých bankéřských dynastií se ukazuje jedinečným způsobem, že se od „obyčejných“ bankéřů liší v mnoha důležitých ohledech. Ti první jsou v porovnání s „obyčejnými“ bankéři navíc vždy kosmopolitní a internacionální, mají velmi blízko k vládám, a především, zabývají se státními dluhy různých států. Odtud má také tento druh bankéřů své specifické označení - mezinárodní bankéři.

Protože úhelným kamenem mezinárodního bankovního impéria je nepřetržitě zvyšování vládní a státní zadluženosti, je také v jeho zájmu těchto internacionálních bankéřů tlačit obratně vlády k přijímání a zvyšování státních dluhů. Je to velmi jednoduché - čím větší je zadluženost, tím dokonalejší je závislost vlád a států na mezinárodním kapitálu, a navíc přináší vyšší zisky z úroků. A protože nic nezatahuje vlády a národy do úvěrové bažiny spíše než války, není mezi internacionálními bankéři žádnou výjimkou vyzkoušená praxe, financovat současně obě strany krvavého konfliktu. Je už celkem lhostejné, jde-li o válku na mezinárodní úrovni, nebo o jakýkoli jiný druh konfliktů - etnických, náboženských atd.

Například v letech americké občanské války v minulém století byl Sever financován Rothschildy prostřednictvím jejich amerického agenta Augusta Belmonta (vlastním jménem August Shoenberg - pozn. překl.), jižní státy zase v zastoupení rodiny Erlangersů, která je s Rothschildy spřízněna.

Jakkoli byly války a revoluce ideální příležitostí pro mezinárodní bankéře k získání nebo upevnění kontroly nad vládami jednotlivých států, stále ještě si některé vlády poněkud mono-

pol na řízení státní banky, přírodní bohatství státu, koncese na těžbu ropy, transistní dopravu a podobně. Musel být nalezen klíč k naprosté kontrole, a tady se naskytla možnost získání nejdůležitějšího monopolu - totiž kontroly nad financemi toho kterého státu.

Nakonec došla situace tak daleko, že se internacionální bankéři stali soukromými vlastníky státních centrálních bank v Evropě, např. Bank of England, Francouzské státní banky a německé Reichsbank.

President Midland Bank of England, Reginald McKenna jednou poznamenal: „Lidé, kteří dělají a půjčují peníze, řídí politiku vlád a drží osudy národů ve svých rukou“.

Jakmile je nějaká vláda zadlužena u bankéřů, je jim vydána doslova na milost a nemilost. Londýnské „Financial Times“ z 26. září 1921 napsaly: „Půl tuctu mužů v čele pěti největších bankovních seskupení by mohlo otřást celou stavbou státních financí tím, že by odmítli obnovení pokladních obligací“.

Inscenování uměle vytvořených panik

Tím spíše dnes, kdy státní dluhy Francie, Anglie a Německa byly již před dávnou dobou „socialisovány“, podrželi si mezinárodní bankéři svoji kontrolu a moc nad nimi. Finanční systém je ve Spojených státech sice poněkud jiný, ale konečný efekt je stejný: Neustále vzrůstající zadlužení, které znamená pochopitelně splácení stále větších úroků, inflace, krach konjunktury a celková hospodářská recese, které jsou vyvolávány vědeckými metodami.

Lidé, kteří již dříve ovládli centrální banky v Evropě, se pochopitelně od začátku snažili vnutit podobný systém i Americe. Navzdory tvrdému odporu proti těmto úmyslům - prezident Jackson zrušil roku 1836 starou Bank of United States - dosáhnout evropským bankéřům a jejich americkým agentům kontroly a plné nadvlády peněžního systému.

Aby demonstrovali nezbytnost tohoto systému, inscenovali mezinárodní bankéři celou řadu kritických situací s bursovní panikou jako varování před tím, co by se stalo, kdyby ostatní „obyčejní“ bankéři nepřistoupili na jejich „linii“.

K provedení této umělé totální paniky byl nejhodnějším mužem J. P. Morgan, rodilý Američan, který se ovšem „zaučoval“ v Anglii a v Německu. J. P. Morgan byl znalci označován za vrcholového agenta anglické větve domu Rothschildů v Americe. Kolem přelomu století byl už J. P. Morgan zkušeným machrem v ranku umělého vyvolávání finančního chaosu a paniky.

V roce 1907 byla vyvolána jedna mimořádná horečná panika roztroušením „zaručených informací“ o platební neschopnosti „Trust Company of Amerika“ a „Knickerbocker Bank“. Závěr této hrozné bursovní paniky byl následující: Spojené státy potřebují naléhavě centrální bankovní systém. Nicméně trvalo ještě dalších šest let, než bylo toto „obecné přesvědčení“ zakotveno v zákonech.

Hlavní role v „obšťastnění“ Ameriky centrální bankou připadla Paulu Warburgovi, který spolu se svým bratrem Felixem opustil roku 1902 Německo a přistěhoval se do Spojených států. Další Paulův bratr Max - později jeden z nejdůležitějších financierů bolševické revoluce v Rusku - zůstal doma ve Frankfurtu, aby řídil rodinnou banku M. N. Warburg and Co.

Paul Warburg se oženil s Ninou Loebovou, dcerou Solomona Loeba z bankovního domu Kuhn, Loeb and Company, který byl v Americe nejmocnějším mezinárodním bankovním kartelem. - Bratři Paul a Felix Warburgové se stali podílníky banky Kuhn, Loeb and Co. Felix Warburg se oženil s Friedou Schiffovou, dcerou Jacoba Schiffa, skutečného bosse bankovního domu Kuhn, Loeb and Company.

Z knihy Petera Blackwooda
Das ABC der Insider
pro Dnešek vybral a přeložil
Jaroslav Voříšek

pokračování příště

ZPRÁVY

MAJR AL-ZOHOUR, Libanon

Skoro všech 400 Palestinců, které Izrael vypověděl začátkem prosince minulého roku, se odebralo k izraelskému vojenskému hlídkovému staveništi, kde se usadili na zem na protest proti obnově mírových jednání na Středním východě. Západní diplomaté tento celonožní protest označili za klamání veřejnosti. Organizace pro osvobození Palestiny (PLO) pod nátlakem arabských národů a ve spoléhání se na sliby Spojených států, že při jednáních Izrael přijde s ústupky, nařídila ústy svého předsedy Yasseera Arafata palestinské delegaci, aby se dostavila k jednáním ve Washingtonu. Očekává se, že rozhovory přispějí k zavedení dočasné samosprávy v Izraelem okupovaných územích West Bank a Gaza; konečný statut těchto území bude rozhodnut v pozdějších kolech jednání.

BĚLEHRAD, Jugoslávie

Vůdce Srbů v Bosně-Hercegovině Radovan Karadžić zaujal odmítavé stanovisko k revidovanému mírovému plánu, který ale podepsali zástupci muslimů a Chorvatů z Bosny. Karadžićův zamítavý postoj ke kompromisnímu mírovému plánu, za který se staví Spojené národy, bude zřejmě znamenat, že proti Jugoslávii budou zavedeny daleko ostřejší hospodářské sankce, zřejmě již začátkem tohoto týdne.

Dřívější kandidát na presidentský úřad Ross Perot nazval v televizním programu NBC „Meet the Press“ prozatím neprosaditelný Clintonův hospodářský plán za velice špatně vymyšlený. Tvrdil, že tento plán by mohl vytvořit jen dočasná pracovní zaměstnání. V dalším televizním vysílání, které si sám zaplatil, Perot řekl, že Amerika by měla být velice opatrná, než se vojensky zaplete do občanské války v Bosně-Hercegovině. Jinak doporučil poskytnutí zvýšení investic Rusku.

V dobách předsocialistických, když ještě u nás na venkově existovali opravdoví hospodáři, byly i krávy docela jiné. Mnohem chytřejší. Věděly ke kterému statku patří, kde je jejich domov. To až socialismus a jeho kolektivizace, která z chovu skotu udělala fabriku, je dokázala zpítomět. Stejně jako lidi!

Rád vzpomenu na dětská léta, kdy jsem jezdival o prázdninách k našim na Šumavu. Bývaly to nádherné prázdniny. I když nás hned druhý den po příjezdu pohltil činorodý duch statku a zapráhl do práce. A bylo to dobře! Naučilo nás to vážit si rodné půdy, práce i rodné země! Na statku bylo stále co dělat. Od časného rána do pozdních večerních hodin. Na prvním místě ráno museli své dostat koně, skot, prasata i drůbež. Teprve pak došlo na snídani pro lidi! Odbyla se hrnkem čerstvě nadojeného mléka a krajícem chleba s tvarohem. A hned zas do práce. Hospodář zapráhl koně a jel na pole. My děti jsme hnali krávy na pastvu. Stačilo je odvázat od žlabu a samy se zařadily za Javorkou, která je vždy vedla a vydaly směrem na draha. A zvonec na Javorčině krku jakoby probudil i kravky z ostatních statečků. Rozvážně se vykolébávaly z doširoka otevřených vrat a připojovaly ke stádu. Pásla se společně! I když každá usedlost měla v knihách zanesen svůj pozemek, vždy se páslo společně na jednom. Na drahách, jak se říkalo, byl každý kus, patřící k některému ze statků ohrazen tarasy složenými volně z kamenů. Volný vstup byl zahrazen jen dvěma skříženyými souškami z lesa. Stačilo soušky odhodit stranou a krávy samy zašly na dílec. Když byl vypasen, psálo se další den na následujícím. A než stádo přešlo všechny dílce, na tom prvním zas tráva hezky dorostla. A to nebyla žádná družstva. Jen panovala na vsi vzájemnost mezi hospodáři!

Krávy se pásly, my děti jsme si hrály. Hlídat jsme pasoucí stádo moc nemusely. Kamenné tarasy jej ohlídalý samy. V poledne jsme snědly skývu chleba s tvarohem, nebo pravou šumavskou buchtu, velkou jako cihla, vonící a naplněnou domácími švestkovými povidly či mákem, zapilí křišťálovou vodou ze studánky a bylo to. Zbylo dost času na zaběhnutí do blízkého lesa, který byl pokladnicí plnou jahod trávnic, malin i hub. V té době ještě nebyly naše lesy tak zdevastovány kyselými dešti z chemiček a rostly v nich ještě i houby syrovinky (*Lactarius volemus* Fr.) Dnes jsou vzácností. Ty jsme si opékaly na ohýnku. Nebo jsme na kterémkoliv nejbližším poli z kraje řádku vyráplí pár brambor a upekli v popelu. Černá kůra chřupala a ta chuť! Kam se hrabou všechny ty moderní lahůdky, na které jsou zvyklé dnešní děti. Den však uběhl jako voda, kravky se k večeru samy od sebe seřadily u zahrazené branky a po otevření vyrazily důstojně ke vsi. Javorka v čele. A ve vsi se hezky rozdělily do svých statků. Tam nakráčely do chlěva, každá ke svému žlabu. A pak se řekne — pitomá kráva!

Ty dnešní krávy jsou socialismem tak zblblé, že kdyby je někdo vypustil z jejich velkokravína, nebo spíše vyhnal, protože jej od zavedení až do odvozu na jatka neopouští, daleko by nedošly a nejspíš by zmateně bloudily. Znají jen své stání a žlab naplněný umělými granulami, vyrobenými ze sušené mleté vojtěšky, masokostní či rybí moučky a podobných surovin. Až na malé výjimky je jim pastva neznámou veličinou.

I dnešní naši lidé se v mnohém těm ubohým kravám podobají. Také jim socialismus vzal docela rozum a z hlavy jim vymyl vztah k domovu a vlasti! Tak, jako naše zemědělství potřebuje nové hospodáře, kteří budou mít vlastnický vztah ke své půdě, tak je potřebuje celá naše země. Ne sametové potřeštěnce z Havlovy gardy, ale skutečné hospodáře, pro něž bude vlastní země tou nejdražší valutou. Zatím máme jen "pragmatického ekonoma V. Klause", pro kterého vlast je neznámým pojmem. Tak, jako pro tu krávu, která za život neopustila svůj socialistický velkokravín, je neznámým pojmem pastva. Zatím máme "ekonoma", pro kterého je hlavní valutou tučné konto v bance. Tak se vpřed nikdy nedostaneme! Tu cestu nastoupíme teprve tehdy, až budou v čele stát hospodáři typu Švehly, nebo Rašína a ne sametoví podvodníci!

Hrůzná skutečnost

Dr. Benedikt Komár, Chrudim

Přímo hrůzný je způsob života, který se již po řadu let prosazuje v západních zemích a který začíná v posledních dvou letech pronikat intenzivně i k nám. Život, ve kterém převažuje brutalita a vulgárnost; ve kterém je abnormalita vydávána za normalitu a jakékoliv snahy po návratu k poctivé a čisté morálce jsou napadány ze všech stran; život, v němž vítězí absurdita nelidských zřud. Vilnost a zákeřnost, pletichaření a prospěchářství se stávají běžnou vlastností a nejvíce postihují mladou generaci. Ve jménu překrucovaných zásad lidských práv je dovoleno vše, i ta největší špinavost. Kdo se nechce tomuto nástupu temných sil nelidskosti podrobit, pro toho však žádná lidská práva neplatí. Není totiž považován za normálního člověka. Za člověka jsou považováni pouze ti, kteří dokáží odhodit veškeré lidské morální zásady a zapojit se do demoralizačního programu současných mocných!

U nás v naší rodné zemi se stal prorokem tohoto nového životního stylu především Václav Havel. Sám zvrácený a všeho schopný kariérista, pro kterého žádná zvrácenost není cizí, morální ubožák, který s přihlouplým úsměvem dokáže zrazovat a zaprodávat vlastní zemi.

Jako každý, od jádra morálně zkažený jedinec, postrádá jakékoliv stopy lidskosti a studu. Je ochoten doslova "vlézt do zadku" každému, kdo zalichotí jeho samolibosti; jeho morálka zvrácenosti mu dovoluje cokoliv. Prohlašuje se za genia národa, ale již pouhý pohled na jeho mentálně retardovaný úsměv, signalizující spíše duševní vadu než normalitu, dokazuje opak. Jablko nepadlo daleko od stromu. Jeho rodina dokázala za okupace v dobách 2. světové války se úspěšně bratřit s nacisty; on sám pak podobnou hru hrál s komunistickými mocipány. Dokáže se zbratřit s kdejakým zločincem světového formátu, jen když uplatní svoji megalomanskou touhu po moci a falešných ovacích.

Největší životní lži Václava Havla je jeho prohlášení, že je humanistou a demokratem. Jeho největším životním zločinem je podvod, kterého se dopustil před celým světem na našich občanech vytvořením iluze sametové revoluce, která nebyla ničím jiným, než pustou fraškou v režii sionisticko-bolševických uchvatitelů světa!

Pokud si kdy dělal naděje, že se dostane do učebnic dějepisu, může být spokojen. Povedlo se mu to. Bude v nich figurovat, jako zrádce vlastního národa! Ten potupný cejch již ničím ze svého čela nesmyje!

Jako každý, kdo propadne zločineckým sklonům, i Václav Havel se paktuje především s lidmi stejného ražení. Není divu, že jeho nejlepšími přáteli jsou bývalí komunisté a samozřejmě ekonomický gauner Václav Klaus. Společně tvoří bandu, proti níž je čtyřicet Alibabových loupežníků hotový sbor Armády spásy. Nekradou v malém, to se zdá být pod jejich úrovní. Rovnou vyhlásil největší a nejpodvodnější okasi světa. Vyprodávají, hluboko pod cenou majetek státu, majetek všech občanů a před občany se tváří, jako neškodná nevinátka. Tak, jako se tvářili komunisté, když kradli do svých kapes v potu tváří vytvořené soukromé majetky našich občanů v padesátých letech. Tito sametoví zločinci je ještě předčí. Oproti svým předchůdcům mají neskonale více drzosti. Jsou mnohem více posedlí chorobnou touhou po moci a mamonu.

Nebude-li celá tato sametová banda, plná komunistů a s komunisty tak úspěšně skrytě spolupracujících, postavena před soud, kam po právu patří, a souzena pro zradu vlastního národa, zničí brzy celou naši zemi! Napůl se jim to již podařilo rozdělením Československa, kterým vrhli jeho celou jednu třetinu plně do spárů komunistů. Domnívají-li se však, že již zvítězili, krutě se mýlí! Ten soud je nemine! A bude nemilosrdný!

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Iwema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

(Dočasná nabídka)

Members FDIC

ZLEVNĚNÉ ZIMNÍ CENY DO EVROPY:

- PRAHA \$509.00
- VÍDEŇ \$478.00
- FRANKFURT \$429.00
- MNICHOV \$429.00
- ŘÍM \$459.00
- PAŘÍŽ \$429.00
- Pro návštěvníky z Československa do 3 měsíců pobytu jen ... \$680.00

Pro zimní dovolené nabízíme mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-866-7012

FAX 708-749-1350